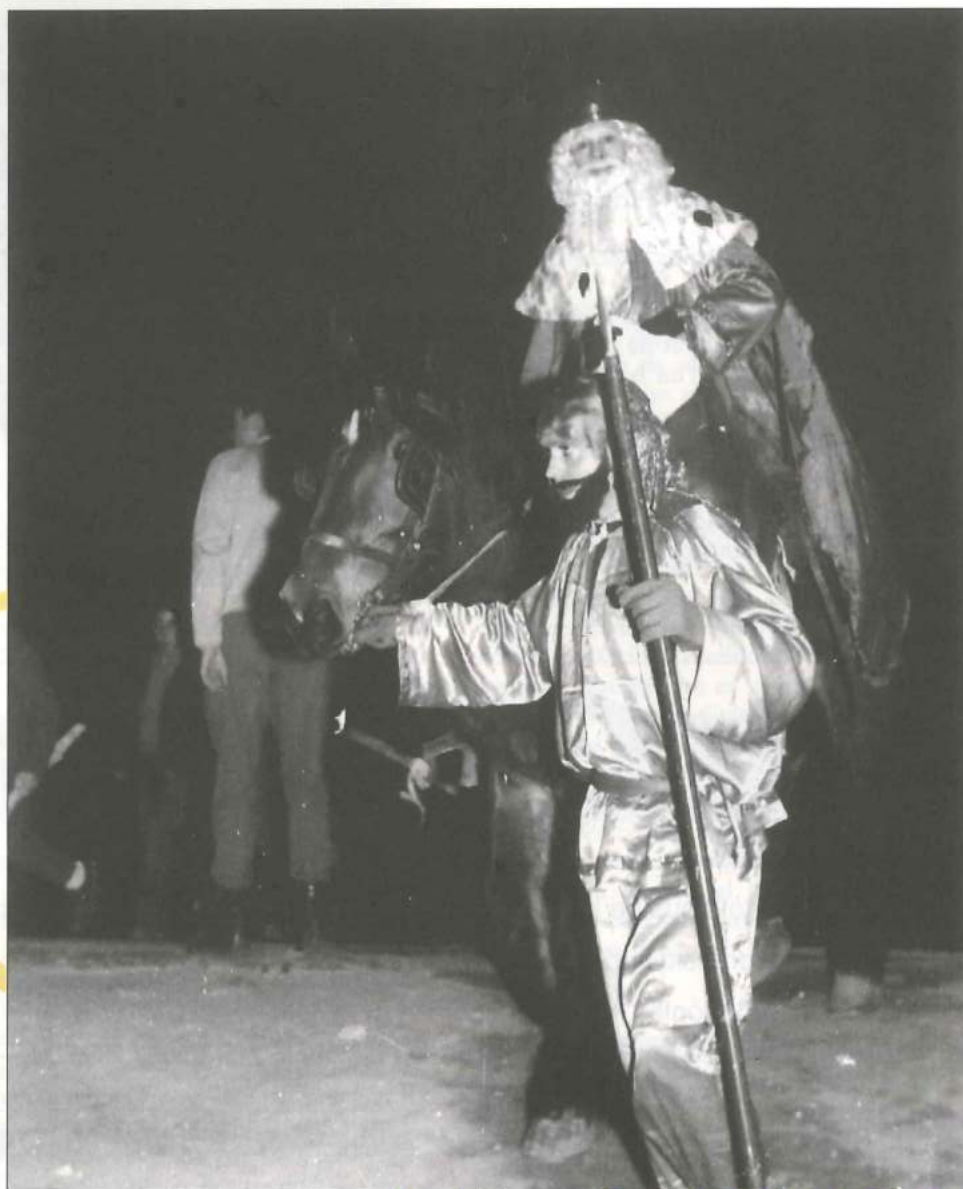

ens

17

REVISTA D'INFORMACIÓ DE SANT POL DE MAR

PERE SAULEDA

Sant Pol, gener del 1966.

ELS REIS A SANT POL

No ho perdem tot

Au vinga! que és tard i vol ploure! i a darrera hora, corrents i depressa, provarem d'aconseguir un digne recull de mots per a un número més d'aquesta nostra, entranyable ja, inconstant, i casolana revista. I ho intentarem aquesta vegada fent una selecció de mots "temàtica", és a dir, sobre un motiu concret. I quin no hauria de ser aquest motiu sinó la Mar. Estandart de qualsevol poble Mediterrani que es preui i que, tot i ésser bruta, és pa de molts.

- vogar, "remar palante"; remar amb tota l'ànima cap endavant. Segurament prové del mot - voga -, que és un peix que nosaltres anomenem besuc.

- ciar, "remar patrás"; remar amb tota l'ànima cap endarrera. Tant aquesta paraula com la d'abans surten al diccionari normatiu.

f.f.- cia cia mariner, que la voga és a recer!

- a picu, "a pique"; anar a fons. Enfonsar-se en qualsevol aspecte de la vida. Va sempre acompanyat de la preposició al davant. Evidentment, en tractar-se d'un barbarisme, no surt al diccionari normatiu.

f.f.- pobre Ramon, cada projecte que engega se li en va a picu.

- escànem, "palo"; tija vertical, fixada a l'escanamera, a proa de la qual s'amarra el rem mitjançant l'estrop.

Al diccionari normatiu surt com "escalem".

- tràngol, "marejadilla"; Mar moguda o mala maror. Passar un tràngol.

f.f.- ell : has vist, pobre Marc que trist que va ella : calla, calla, que està passant un tràngol.

- estrop, "cordel"; cordill, antigament d'espart, que lliga el rem amb l'escànem.

Ramonet Roca

e.n.s.

Edita: Ajuntament de Sant Pol de Mar.

Consell de Redacció: Jordi Pomés, Josep Mestres, Ajuntament. Xavier Roca, CP Sant Pau. Gol, G.O.M. Antoni Bancells, A. C. Sant Pol. Jordi Puigdefàbregas, Amics de les Arts. Xavi Tresserres, Colla de Geganters. Pere-Omar Brusca, Centre Cultural. Ramon Roca, C.E.S.P. Eva Pujol, Parròquia. Guillem Mestres, CiU. Francesc León, PSC. Francesc Roura. IC. Pere Roura, ERC.

Fotografia: Ricard Estol.

Producció: Publintur, S. A. Tel. 766 14 51.

Impressió: Gràfiques Ponent. Pineda de Mar.

D. L.: B-24263-93

El nou santpolenc no comparteix necessàriament les opinions signades.

Imprès sobre paper ecològic verificat.

ÒPTICA CLARAMUNT

serveis

- Examen optomètric.
- Adaptació de tot tipus de lents de contacte amb exàmens i revisions periòdiques.
- Mesura de la pressió intraocular (prevenció del glaucoma).
- Aparells meteorològics, lupes, brúixoles...

C. Església, 210 - 08370 CALELLA - Tel. 766 06 93 ● Pl. Mèlies, 31 - 08397 PINEDA - Tel. 767 21 75

CoALIMENT

Consolat de Mar, 14 - SANT POL

Els Reis a Sant Pol

La festa dels reis és una -per no dir la que més- de les que compta amb més simpaties per part de més gran nombre de gent. Per això, encara que des del govern central es pretengués suprimir la festa, tal com es ve dient de ja fa anys, costaria molt fer-la desaparèixer del tot. I molt més encara en un poble com el nostre. Si el dia 6 de gener passés a ser feiner, ben segur que a Sant Pol -i a molts altres llocs- la cavalcada dels reis es passaria al dissabte abans o al següent. Perquè la cavalcada dels reis és una de les manifestacions festives i populars que més participació té i que més acceptació compta entre els nostres vilatans. Cal des d'aquí donar el més sentit agraïment a tots els que fan i han fet possible aquesta festa durant tants anys. Perquè els esforços i treballs per tirar endavant la cavalcada de reis i les activitats que al voltant d'aquesta cavalcada al llarg dels anys s'han anat muntant no han estat pocs ni fàcils. No és ara qüestió de donar noms perquè amb tota seguretat involuntàriament ens en deixariem i d'importants. Sí però que ens agradaria aprofitar aquest editorial per oferir un petit historial des dels primers temps de les cavalcades a Sant Pol, aprofitant sobretot algunes dades que ens ha ofert el santpolenc que gairebé amb tota seguretat més temps ha dedicat a aquesta festa -més de seixanta anys treballant-hi i organitzant-la- i que amb el perdó de tota la resta de gent col·laboradora es mereix un aplaudiment especial, en Manel Roig.

Molts no sabríem entendre unes festes de Nadal sense la festa de la cavalcada dels reis. Però la veritat és que, encara que ens costi entendre-ho, els més grans de Sant Pol encara vius van passar la seva infantesa sense aquesta cavalcada. A Sant Pol la iniciativa de la primera cavalcada de Reis va sortir als anys vint, sense que en coneguem amb precisió l'any. En Manel Roig creu que la iniciativa devia sortir de l'Església ja que els primers organitzadors foren els seminaristes santpolencs -i més tard ordenats capellans- Mn. Anton Passols i Mn. Antoni Talamàs, junt amb els seus joves companys Pepe Sauleda i Joan Talamàs i d'altres que no hem pogut esbrinar. Per recaptar fons per a l'organització de la festa els primers temps s'organitzaven funcions teatrals durant les festes nadalenes en un escenari provisional en el col·legi de les Germanes Dominiques. Amb els anys s'hi anaren afegint joves a l'organització: en Manel Lloveres, l'Ernest Bachs, en Joan Tió, els germes Salvador i Manel Roig, en Ventura Mas entre d'altres. En Manel Roig també recorda que una de les persones que més vinculada estigué amb aquesta festa fou la Neus Sauleda (1), ja que la comissió de reis es reunia a casa seva per preparar les bosses de caramels i ametlles ensucrades que es repartien als infants. A casa seva es guardava el vestuari dels àngels i personatges de la Sagrada Família per muntar la cova on feien l'adoració els Reis en finalitzar la cavalcada. Aquesta adoració es va fer durant molts anys -fins la dècada dels seixanta- a l'era de can Reig. En Manel Roig ens recorda aquest entrenyable acte que es muntava en aquesta era, avui dia inexistent: "L'escenari que s'hi muntava, la cova amb el pessebre vivent que s'hi preparava amb tant d'amor i afecte, la criatura -nen o nena- que feia el discurs de benvinguda als reis, etc, són actes i moments tan estimats que encara avui perduren dintre l'Església amb el mateix entusiasme i sentiments d'aquells temps passats".

La cavalcada, d'ençà del primer any, sortí sense interrupció,

excepte en alguns anys de la República i durant la guerra. Les autoritats locals republicanes d'esquerra entengueren que aquesta era una festa amb clares connotacions monàrquiques, a part de religioses, i sols permeteren que els reis s'exhibissin al local del cine del Centre, sense cap tipus de desfilada pels carrers. Durant la guerra, evidentment, ni això.

La cavalcada es reinicià acabada la guerra, i des de l'any 1940 fins ara ja no s'ha interromput més. En Manel Roig ens explica que: "els anys 40 i 41 es feren diverses funcions teatrals en el local Amor Social i amb aquests ingressos i alguns donatius va començar a fer-se una cavalcada força lluïda. L'any 1942 varen acabar-se les funcions teatrals, ja que una empresa va llogar el local Amor Social per fer-hi cine. I si bé ens feia el donatiu d'una sessió de cine, vàrem veure'ns obligats a buscar altres fonts d'ingressos. Llavors va ser quan aquell any vàrem començar les captives per la vila, la bona acollida de les quals va sorprendre a la comissió. Aquell any vàrem recollir 496'05 pessetes, quantitat molt important en aquell temps. Aquesta quantitat va anar augmentant progressivament amb els anys fins arribar a les 120.382 pessetes de l'any 1990", últim any que en Manel Roig té registrat com a cap de la comissió. El 1992 es deixà de fer la capta. Perquè es vegi com va anar augmentant el pressupost general de la festa en Manel Roig ens explica que el 1941 el pressupost va ser de 1.843'95 pessetes i el del 1990 va ser de 466.333 pessetes.

També segons en Roig l'Ajuntament col·laborava a la festa amb un donatiu cada any i "a mesura que necessitàvem diners per millorar la Cavalcada, per anar adquirint vestuari, perruqueria, materials per construir carrosses, etc, s'anaven buscant noves aportacions econòmiques, com per exemple les noves funcions teatrals que es varen poder fer a partir del 1950 al nou local del Centre Cultural. Pels volts del 1970 va començar a rifar-se la panera de Nadal amb els donatius dels botiguers de la vila". Precisament el 1970 la comissió va haver de demanar un préstec a la Caixa de 50.000 ptes. per poder construir les primeres carrosses i fer l'arranjament del local que l'Ajuntament els va deixar per guardar tot el material. En Manel Roig acaba explicant que "el 1973 va pagar-se l'últim termini del crèdit, quedant sanejats els comptes de la Comissió, que actualment va fent cap per mànegues en l'organització de la cavalcada".

NEUS SAULEDA

(1) També s'ha d'agrair a la Neus Sauleda que ens volgués fer algunes indicacions sobre les dades històriques de la cavalcada de reis a Sant Pol per elaborar aquest editorial.

Les Cavalcades de Reis

Joaquim Raurell, un dels membres d'una de les principals penyes organitzadores de la festa dels reis dels últims anys, ens explica des d'algunes de les seves vivències

infantils de la festa als anys cinquanta fins a detalls de la preparació i de l'organització actual de la cavalcada per part del seu grup.

Carrossa Penya Xivarri, gener del 87.

Segurament que a molta gent els passa el mateix que a mi quan a la ment et vénen records d'infància, entre borrosos uns i d'altres de molt impactants. Molt importants i inesborrables són per a mi els moments viscuts a la meva infantesa de les fredes i tremoloses nits de Reis dels llunyans anys 50. Els Reis anaven a cavall amb una gran magestuositat, però el que més m'impresionava eren els carros que venien al darrere de cada rei (potser perquè fer carros era el treball del meu pare) que a mi em semblaven carrosses, tan ben guarnits, plens de grans i boniques caixes i joguines que hi sobreixien. Em feia somniar.

Uns anys més tard, encara de menut, la curiositat em va portar a voler saber qui era l'autor que farcia de màgia aquells carruatges. Aprofitant que no hi havia col·legi perquè eren vacances nadalenques, amb una colla d'amics vàrem anar a l'era de can Reig per veure com enllestien l'estança del Naixement per rebre els Reis i fer l'Adorament. Quan els instal·ladors se'n van anar els seguïrem i vàrem acabar trobant-nos davant d'on vestien els carros. El lloc era el local del Sindicat i el responsable que aquell muntatge fes goig era en Joaquim Pera (Quimet Villà) que amb gran delicadesa anava tapant les rodes, guarnint els carros i les caixes que aquests havien de tragar pel poble. Des de llavors aquesta persona ha

sigut per a mi un referent en aquest festa.

Qui ho hauria de dir que trenta anys més tard m'hi veuria embolicat. Va ser cap al mes d'octubre del 83 quan la Penya Toc ens va fer saber que havien pensat en un canvi de sistema en el muntatge de la festa dels Reis i que es podria realitzar sempre que els grans grups hi prenguessin part. Es va convocar una reunió al Centre Cultural i d'Esbarjo. Hi vaig assistir juntament amb l'Ignasi Roca en representació del grup Xivarri. Nosaltres érem un grup de comparsa de carnaval i treballàvem per a la Festa Major a més de celebracions i festes particulars. Hi va haver un diàleg obert i molt positiu, amb moltes ganes de treballar i renovar el sistema de festes per part de tots els assistents. Es va adoptar el sistema rotatiu d'actuació per grups. D'aquesta reunió varen sortir tres grups per posar-ho en pràctica el gener següent: l'Atlètic Club Sant Pol, el grup Junts, que eren components dels grups Suquets i Petit, i nosaltres, el grup Xivarri. Més tard s'hi van anar afegint la Penya Barcelonista, el grup Els d'Abans i el grup Embolic.

El nostre grup ja ha sortit nou vegades a la nit de Reis, fent carrosses, totes elles de diferents estils, de les quals ens sentim molt satisfets, igualment com sabem que passa amb els companys dels altres grups. El temps de muntatge sol ser de dos o tres mesos, dedicant-hi els vespres i dies festius. Procurem passar-ho el més

distret possible fent alguns esmorzars i diferents celebracions. En acabar, que normalment és el dia abans de sortir, fem reunió general, portem galetes i cava i ho celebrem al costat de la carrossa. Veient la feina feta, hom voldria que fos de llarga durada la vida de les carrosses però ja es va acordar que fos per tres sortides.

Al principi quasi tots treballàvem al mateix local, sent totalment insuficient donada l'envergadura de les carrosses. Actualment la majoria treballem en locals diferents. Els problemes que teníem amb els motors ja han estat solucionats per la comissió organitzadora passant de 400 W inicials a 2500 W actuals de potència de llum. No es fa la tradicional capta per la vila que anava a càrrec dels mateixos grups. Últimament s'han augmentat les assignacions per carrossa podent ser més gran el lluïment.

I per fi la gran nit. Set o vuit components del grup hauran d'intervenir directament en la cavalcada, d'altres hauran de fer treballs de vigilància, ajut o suport. En desfilar pels carrers, des de dins o de fora de la cavalcada, sovint em vénen a la memòria els records de la meva infantesa i penso que tan de bo a algú les nostres carrosses li facin el meravellós impacte que em feien a mi aquells carros tan engalanats ara fa molts anys.

Joaquim Raurell Vives

Carrossa Penya Xivarri, gener del 93.

L'Ester Roig fa un emotiu repàs per les diferents vivències de com va viure i sentir la festa dels reis al llarg de la seva infantesa.

Hi hagué un temps

Hi hagué un temps per a la sorpresa. No donàvem l'abast, tota aquella barreja de llums, paperets, caramels, crits, música de Nadal... Un altre dia ja faria hores que dormiríem, i de cop i volta ens despertàvem dins la negra i freda nit, això sí, ben abrigats, embolicats, enfundats i immobilitzats. Sense saber què passava i no esperant res de bo, vigilàvem amb els ulls ben oberts el desenllaç que vaticinava aquell ambient carregat i expectant, ple de llurnes i ensordidor. Enmig de l'esvalot, noto que les mirades cauen tot d'un plegat al meu damunt i, abans de poder protestar, ja sóc enlaire. Anem de mà en mà, personatges grotescs ens envolten. Finalment ens trobem a la falda lluent d'un barbut vestit d'or, enjoiat i amb suaus guants. Entre la cridòria i la pluja de paperets aquell desconegut ja m'estava estirant la carta que tenia entre els dits mentre preguntava que què volies, maca, i si tu ja havies estat un bon minyó. Sense entendre res només giràvem la cara buscant la mare entre la munió de fanalets i rostres que miraven somrients. De sobte, acabo amb un grapat de caramels a la mà, un flash que m'enlluerna i em tornen a enlairar. I altra volta aquell marejant centenar de mans fins que aterrem, atabalats, al costat dels nostres, que, per si era poc, encara ens pessiguen contents les galtes. Però, què ha ocorregut? És la foto en la que, del mig dels dos dits que queden entre gorro i bufanda, en surt una careta amb posat de no-sé-si-riure-o-plorar, la boca molt oberta i el nas ben vermell. Era el temps de la sorpresa.

Hi hagué un temps per a la il·lusió. Ara ja anem preparats amb les cançons que hem après a l'escola, brandint els fanalets que ens hem fabricat, amb les orelles i el nas ben abrigats, que no hi ha refredats que valguin aquesta nit. Vivíem amb grandesa el moment, l'honor que suposava que els tres Mags haguessin escollit el nostre petit poble de Sant Pol per a la seva arribada. Estem esperant els Reis, gairebé em falta l'alè de l'emoció. Amb la consciència ben tranquil·la d'haver estat molt bons minyons aquell any, ens anàvem acostant a la carrossa. Esperant el torn el cor em batejava mentre suraven en l'aire del meu voltant els paperets símbol d'aquesta festa, i els patges i altres acompanyants em somreien i m'omplien de caramels. Finalment

"Se sent un coet, sortim tots a la terrassa excitats, ja deuen ser a prop. Des d'allí veiem la Plaça de l'Hotel, la primera carrossa!"

em toca pujar i l'entorn se'm fa borros i ja no sento res. Sóc en un somni, asseguda a una falda acollidora i vellutada. Amb els ulls molt oberts escolto atentament què em diu aquest Rei tan proper, que em coneix i parla amb veu tan familiar. En tornar a posar els peus a terra, encara ebris de felicitat, caminàvem a les palpenques en un bosc de cames, on som? Començo a despertar i em quedo allí mateix palplantada, de sobte una mà coneguda m'estira. En la imatge congelada uns ulls enormes s'enlairen fins la cara del Rei. No hi ha res més al voltant, només colors indefinits, i el soroll ha callat en sec. Uns caramels s'esmunyen de les petites mans. Era el temps de la il·lusió.

Hi hagué un temps per disfrutar. S'ha de preparar la benvinguda als Reis: l'un assaja el vers que els dirà, l'altre farà d'angelet al pessebre vivent, ja tenim la roba i les ales. L'avi Manel (Roig) els farà el discurs. L'avi sempre parla molt amb els Reis, és el seu amic, potser els podria dir quelcom de part nostra. Se sent un coet, sortim tots a la terrassa excitats, ja deuen ser a prop. Des d'allí veiem la Plaça de l'Hotel, la primera carrossa! Com serà la nova d'aquest any? Ara en pugem una altra i ja veig patges! Després farem cua a plaça per donar la carta al nostre Rei, jo al negre! Ara ja me l'he escrit jo la carta, i tota sola. I un altre coet! Tornarem a casa seguint la reguera dels paperets. Abans d'anar a dormir deixarem tres gots a taula, a veure si tindran set. Enganxarem la fotografia a l'àlbum. Sortim tots junts, envoltant el Rei i amb un somriure d'orella a orella, els ulls brillants i una escalfor que ens crema al pit, no fa ni fred. Potser ha sortit un xic moguda. Era el temps de disfrutar.

Hi hagué un temps per a l'escepticisme. Els que ja passem dels nou fem cara de nosaltres-ja-sabem-tot-el-que-s'ha-de-saber

i parlem amb xiuxiueigs de les nostres coses quan s'acosta algun menut. El mirem amb cara de condescendència i, sense adonar-nos-en, amb un punt d'enveja als ulls. Però no podem estar per ells. Estem massa ocupats jugant a fer de detectius. Després dels esbrinaments, en un racó i vigilant que els grans no ens puguin sentir, posarem en comú els nostres descobriments: Una veu coneguda, un moviment de barba sospitós, un creuament de mirades entre els grans que ha estat interceptat, un càlcul sospesant si el pressupost familiar arriba a gaire, una desaparició en un moment clau, alguna cara que perd betum... Aquest any no hi ha foto, seguïem tota la comitiva fent guerra de paperets, competint a veure qui recollia més caramels, quin posat hem de fer?, no acabàvem de trobar el nostre lloc. No ets prou gran ni massa petit. Era el temps de l'escepticisme.

Hi hagué un temps per participar. Avui faig de patge. Si els menuts ens veuen ens picaran un ull, ja els hem explicat que els Reis tenen molta feina i el personal molt ocupat repartint regals per les cases. Per això, cada any, la gent del poble es disfressa i col·labora amb ells fent la feina dels patges. Saludo a un costat i altre, faig volar paperets, aquí veig un nen que plora, l'altre em mira, bocabadat. Ara ajudo una nena a pujar a la carrossa, somriu amb els ulls, excitada, i no para d'explicar coses al Rei, petits detalls que no li han cabut a la carta. El meu germà em demana caramels amb un cop de colze. La cavalcada avança i jo somric. Hem tornat a la il·lusió del començament participant de la dels més petits. A l'àlbum ens veurem tots amb la cara lluent, embetumada, amb túnica i guants, i en el rostre un gest de satisfacció per haver trobat un lloc que ens fa part d'aquesta nit màgica. Sempre és temps de participar.

El poble dorm, el rastre dels paperets s'estén per tots els carrers, la nit ha emmudit i alguns caramels romanen oblidats a les voreres. L'aire ha quedat desert, però la vida descansa darrera les finestres. Milers de cors bategen alhora, és la nit en què tots els somnis es fan realitat. L'endemà, com sempre, serà una nova sorpresa.

Ester Roig i Tobella

Festa dels Reis

Recordant temps passats

Quants anys he estat col·laborant en l'organització de la Festa dels Reis? Més de seixanta amb tota seguretat, i en el transcurs de tan llarg temps he anat vivint les reformes que ha sofert la Festa (em refereixo principalment a la Cavalcada de la nit de Reis), sempre pensant a millorar-la i sobretot per anar salvant les dificultats de cada moment, donat que, per exemple, quan es varen acabar els cavalls, substituïts per tractors en l'agricultura, la variació de la Cavalcada va haver de ser radical, obligant a la Comissió a un canvi que va representar, a més a més, la necessitat de construir unes carrosses, que s'han d'anar renovant cada any. En fi, tot això ho coneix tot el poble i ho viu any darrera any, però jo voldria parlar de records més llunyans, que molts joves potser ja no recorden i els forasters que avui són veïns santpolencs desconeixen.

Aquesta Cavalcada de Reis que movilitza tot el poble la nit del 5 de gener és una Festa que viu amb intensitat tothom, i penso que potser un dels motius d'aquest entusiasme és perquè des d'aquells temps que jo recordo, totes les famílies participaven d'una manera o altra, i per tant tots els santpolencs sentien la Festa com a part seva. La col·laboració total del poble en la part econòmica era imprescindible i no fallava mai. Vull parlar precisament d'aquesta col·laboració, recordant que una de les principals fonts d'ingressos era una "capta per la Vila" que es feia el dia de Cap d'Any per grups de joves que es repartien pels carrers i passaven casa per casa a recollir els donatius voluntaris de cada família, segons les seves possibilitats, destinats a la Festa dels Reis. Llavors Sant Pol era un bonic poblet format per unes 400 famílies, més o menys, i si alguna casa es trobava tancada se'n prenia nota i s'hi tornava l'endemà, encara que puc assegurar que eren poques les absències i en molts casos venien voluntàriament l'endemà a fer l'entrega i excusar-se per haver-se vist obligats a marxar. Així sentien la Festa els santpolencs, perquè sabien del bon ús que es feia dels seus diners, i això ens donava ànims als

Moment de la típica benvinguda als reis a càrrec de Manel Roig.

organitzadors per fer vertaders miracles per tirar endavant la Festa i anar-la millorant, donat que amb aquests donatius, el profit d'una funció teatral, unes poques ajudes d'entitats i més tard afegint-hi la rifa d'una panera de Nadal amb materials donats pels botiguers de la vila, es feia una vistosa Cavalcada, i s'obsequiava a tots els infants amb una bossa de llaminadures i un val que donava dret a recollir, el dia de Reis, una joguina.

Així, a més a més, anàvem fent guardiola, i amb els anys vàrem aconseguir, de mica en mica, el fastuós vestuari i perruqueria que llueix la Cavalcada. Els primers anys tot era de lloguer i avui és propietat de la Comissió de la Festa, que som tots.

Naturalment, també els canvis varen obligar a la Comissió a suprimir aquesta capta per la vila. Els molts pisos edificats, els porters automàtics, els forasters que varen instal·lar-se al nostre poble i que desconeixien aquesta tradició, etc. varen fer avorrir als grups de joves que voltaven el poble, pujant i baixant escales inútilment i cansant-se de trobar portes tancades de pisos ocupats sols en temporada d'estiu. Va suprimir-se la capta i es varen posar guardioles a totes les

botigues i establiments del poble perquè s'hi entreguessin els donatius voluntaris. No sé exactament si aquest sistema ha tingut èxit, però us asseguro que nosaltres hem continuat posant, en una d'aquestes guardioles, el mateix donatiu que donàvem cada any al grup que hagués passat per casa, i voldria que tothom fes el mateix, perquè així tot el poble seguiria, com abans, participant i sentint la Festa com a cosa seva.

Ara ja no formo part de la Comissió, i com que sé per experiència la feina que porta l'organització d'aquesta gran Festa, aprofito l'avinentesa per agrair de tot cor als grups de joves -homes i dones- que durant tants anys varen ajudar-me a tirar-la endavant, i també als bons amics que avui segueixen portant-la a bon fi tan brillantment, recomanant als santpolencs que no escatimin la seva ajuda, col·laborant amb la seva aportació a tots els suggeriments que la Comissió faci amb destí a la Festa dels Reis, perquè els temps, costums i modes van variant, però la il·lusió i l'alegria dels infants l'hem de mantenir sempre¹.

Manel Roig (novembre 96)

¹ Acabat d'escriure aquest article he vist que, de moment, la Comissió ha deixat per les botigues uns talonaris amb participacions a la Loteria de Nadal, en l'import de compra de la qual hi ha inclòs un donatiu a la Festa dels Reis. Cal adquirir-ne! I si continuen les guardioles, cosa que ignoro en aquest moment, m'atreveixo a demanar la col·laboració de totes les famílies.

Pere Roura, a través d'aquesta carta, es posiciona en contra d'Àngel Colom i del seu nou partit independentista PI.

Carta oberta a Àngel Colom

24 de Novembre del 1996

L'octubre del 95 editaves el **Contracte amb Catalunya**. A la plana 40 deies: "l'actual sistema electoral, basat en les llistes tancades que elabora cada partit, no permet que l'elector es pronunciï sobre les persones". A la plana 42 deies: "Tot i partir de la base que l'honradesa o la perversitat d'una persona pública només es podrà conèixer amb posterioritat a les seves accions, cal canviar una sèrie de coses que faciliten les temptacions a la corrupció". A la contraportada deies: "Els polítics han d'establir un contracte amb els electors i aquests han de demanar-ne comptes".

"Colom: Ens has traït"

El 9 d'octubre del 96 m'assabentava per la televisió que havies fugit del partit sense renunciar a cap càrrec. El 19 de novembre em trucava un membre del PI convidant-me a apuntar-m'hi perquè havies fet una jugada de mestre en deixar els enemics i els deutes (700 milions diuen) a ERC i endur-te el finançament del càrrec i perquè ERC perdia carisma i renunciava a la independència. No li vaig

contestar malament per educació.

Els vots són d'ERC. Ets un corrupte i els electors no deixaran de demanar-te comptes.

Et vàrem portar dos cops a Sant Pol, on vas ser ben rebut. L'últim cop es va omplir la Sala Cultural Municipal. En els col·loquis despertaves interès i molta gent va votar ERC. Eren bons temps, però ara ja pertanyen al passat. Ens has traït. Ara només ens pots oferir el culte incondicional a la teva persona corrupta. La teva fi ha sigut patètica!

Pere Roura, ERC

El futur, també és d'ells

En ocasions des de l'Administració s'han de donar alternatives per a la població jove, de 16 a 25 anys, que per qualsevol causa queda fora del circuit educatiu i té problemes per incorporar-se al mercat laboral. Una d'aquestes alternatives és la possibilitat d'organitzar Escoles Taller o activitats del Programa de Garantia Social (Pla de Transició al Treball), en conveni amb industrials de la població, lligades a projectes específics del municipi. En aquest marc, a part de fer un treball que beneficia a tota la població, s'ofereix la possibilitat de permetre al jovent superar els dèficits formatius i obrir-los vies per a la seva inserció laboral o bé, la reincorporació al sistema educatiu.

Les accions formatives podrien estar connectades amb l'ocupació en els sectors següents:

- Metall-mecànica:
  - Metall-soldadura
  - Estructures metàl·liques
- Instal·lacions i manteniment:
  - Telefonia i telemàtica
  - Manteniment industrial i mecànic
  - Instal·lacions i manteniment elèctric
  - Manteniment d'ordinadors
  - Manteniment d'instal·lacions
- Hoteleria i restauració:
  - Cuina
  - Servei d'hoteleria i restauració
- Arts gràfiques:
  - Pre-impresió gràfica
  - Impressió
- Comercial:
  - Comerç i atenció al públic
- Administratiu:
  - Gestió administrativa informatitzada
- Construcció:
  - Pintura
- Automòbil:
  - Xapa i pintura
  - Reparació i manteniment de l'automòbil
- Jardineria

S'hauria d'estudiar la possibilitat de fer un programa d'actuacions conjuntament amb algunes poblacions veïnes per tal d'assegurar el mínim d'alumnes participants i la possibilitat de crear una Escola Taller per a projectes del municipi (condicionament de Ca l'Arturo, possible recuperació de l'edifici de l'antiga fàbrica de can Sauleda, arranament de jardins existents o nous, recuperació de l'espai de la riera de Vallalta des del pont de la N-II a la platja, etc.)

Partit dels Socialistes de Catalunya
Agrupació de Sant Pol de Mar

FERRETERIA - DROGUERIA

SANT PAU⁵

Pujada Sant Pau, 5 - Tel. 760 00 35
08395 SANT POL DE MAR

Aigua, Gas i Electricitat

CALEFACCIÓ
MELCIOR CASTELLAR SOLER

Verge de la Mercè, 24
Tel. 760 06 75

08395 SANT POL DE MAR
(Barcelona)

Qui ens ho havia de dir...

Tot va començar quan fèiem petar la xerrada després d'un exòtic sopar a casa d'en Ramonet Roca. Recordàvem vells temps, quan l'Aurora i jo erem membres de l'Equip de Recerques Espeleològiques de l'Aggrupació Excursionista de Catalunya, i del meravellós món subterrani, amb el seu silenci trencat de tant en tant pel degoteig de les estalactites o, en ocasions, pel soroll de cascades o fortes corrents d'aigua que van donant forma a la cavitat, amb espectaculars sales i també amb estrets passos, que mostren els seus secrets cautelosament a la llum del carburer. Al llarg de la conversa va sortir la Cova de les Ortigues, de grat record perquè la vàrem descobrir l'any 1979 en companyia dels amics Armand i Salvador. Està situada al massís del Turbón, a 1780 m d'alçada, amb un recorregut de 200 m., i 30 m. de fondària. Era espectacular per la gran quantitat de formacions que tenia, estalactites, estalagmites, columnes de totes formes i dimensions. Mentre li anàvem descrivint com era, a en Ramonet li van començar a brillar els ulls i al final va llençar la pregunta que ens va fer sentir pesigolles al pit: - Ei!, i si hi anem?. La resposta no es va fer esperar i vàrem quedar per anar-hi un cap de setmana del mes de maig.

Per fi va arribar el dia 24 de maig i vàrem iniciar el viatge després que la Cristina i en Víctor sortissin de l'escola. Teníem pel davant quatre hores de cotxe per arribar a Campo i el seu hostel de la plaça Major, on ens esperava un sopar, que no tinc paraules. El dia 25 al matí vàrem anar fins a Padarniu, un poblet que només té una casa habitada, on es va quedar el

cotxe i vam començar l'aproximació a peu, al principi el camí era pràcticament pla fins el fons de la vall de Lierp, però des d'aquest punt començava l'hora de la veritat, 3 hores d'ascensió camp a través, superant un pendent increïble plena de vegetació espinosa, fins arribar al "collado Ballarín". La vista era espectacular, les parets verticals del Turbón a la dreta i a l'esquerra el Bassiero i una mica més enllà, a l'altre marge del riu Ésera, el massís del Cotiella, tots nevats a partir dels 2.000 m.

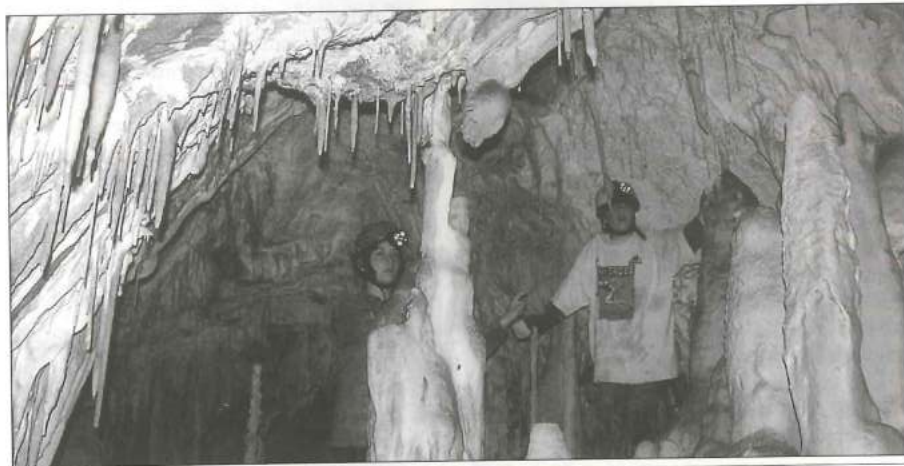
Després de reposar les forces, ens vam adreçar cap a la cova travessant el coll. El terra estava totalment cobert per unes plantes espinoses de forma rodona i resistents, com enormes pilotes de bàsquet, en les que les cames s'enfonsaven fins al genoll. Al final del coll, i penjada a la paret hi havia l'entrada de la cova, un forat d'un metre d'alçada que disminuïa a mesura que entraves fins a trobar una escletxa a la paret del fons que donava accés a l'interior. Qui ens ho havia de dir que després de 17 anys

tornàriem acompanyats dels fills i de l'amic Ramonet, en tot cas allà érem, en un pam de terreny, no exagero, penjats sobre el barranc i preparant-nos per entrar, els cascs, els carburers, una corda per si de cas, i endins.

Però, coses de la natura, segurament la zona deu haver patit al llarg d'aquests anys algun petit moviment sísmic, ja que l'entrada era una mica més estreta, el punt més ample no arribava a 25 cm, i una gran part del sostre de la cova s'havia desplomat en forma d'enormes blocs cúbics, dificultant molt el desplaçament per l'interior en haver de passar per sota o entre els espais que deixaven els blocs, fins a la part final que encara estava intacta i mostrava la seva espectacular bellesa a en Ramonet, la Cristina i en Víctor que entraven per primera vegada.

Va ser un cap de setmana inoblidable.

**Víctor, Cristina, Ramonet,
Aurora i Francesc**

AURORA CAUSIN

FINQUES Sauleda

Carrer Nou, 29
08395 SANT POL DE MAR
Tel. 760 09 16
Fax 760 05 96

Bruguera, 26
08370 CALELLA
Tel. 769 10 12
Fax 760 05 96

Taller Tobella

Carretera N-II, núm. 5 Tel. 760 04 17
Sant Pol de Mar

Què diu que diuen?

Sovint, en els mitjans de comunicació (cinema, premsa...) sentim a parlar de l'esquizofrènia com a una malaltia mental perillosa i delictiva i que tots aquells que la pateixen han de ser "per força" perillosos o violents. Voldria dirigir-me a vosaltres perquè poguéssiu entendre què és realment aquesta malaltia o les malalties mentals en general.

Un tant per cent de la població té diabetis, càncer, síndrome de Down etc... Doncs també un tant per cent de la població té esquizofrènia i és una malaltia que com les altres no ens la busquem sinó que sorgeix així i sense més ni més.

Es creu que és causada per un excés d'un dels missatgers químics del cervell. Doncs bé, quan això succeeix, la conducta de la persona afectada es veu alterada en un canvi en l'estat normal de la seva vida quotidiana. Es creuen que els persegueixen, que la TV i ràdio parlen d'ells, senten veus i tenen visions que ells creuen reals...

Aquesta malaltia ha existit tota la vida, però no es comença a investigar fins a finals del segle passat ja que la psicologia i la psiquiatria són unes ciències molt recents.

Fins que arribem a l'actualitat on, tot i que no és suficient, s'estan fent molts progressos.

El malalt, en la seva crisi, passa només un temps en els centres psiquiàtrics (centres de nit o de dia segons la gravetat).

**Els esquizofrènics
són gent de cos i
ànima amb una
malaltia molt
corrent.**

Es medica, fa teràpies de grup i segueix un control a través del seu psiquiatre. Un cop millora, torna a casa i mira de portar una vida normal treballant o estudiant, seguint el que feia fins a tenir el primer brot.

Antigament romanien tancats en centres de nit (24 h.) i d'allà no en sortien, o bé perquè els familiars no se'n volien fer càrrec o bé perquè no arribaven a la lucidesa per manca de medicaments o d'un control estricte per part de l'equip mèdic (molt reduït en un altre temps).

Fins aquí la meua explicació que més que voler que us arribi al cap, m'agradaria que us arribés al cor. Perquè són gent de cos i ànima amb una malaltia molt corrent, encara que, per a alguns, no estigui massa ben considerada.

No els discriminem!

Miriam

(Del video Encants de Sant Pol). Maig de 1994

Sant Pol

Un mantell verd cobreix
valls, turons i serralades
veles blanques lliscant suau el mar.
Sant Pau, des de dalt
vigilant el nostre poble
el Campanar de l'Església
ho fa a l'altre costat.
El mar quiet a la nit
vetlla els nostres somnis
quan s'esvalota dintre les cases
sentim el seu roncar.
Cases blanques escalonades

totes al mar volen mirar
en els carrers, places i teulades
el sol a l'hivern hi ve a estiuejar.
Els pescadors ja no varen
les barques a l'albada
els carros dels pagesos ja no traquete-
gen
els nostres estrets carrers.
Gent forana conviuen amb nosaltres
això no ha canviat res
sentint la remor del caminar encara
coneixem de quin santpolenc és.

Sant Pol a on són els
teus encants mes elogiats
a dalt de Sant Pau al peu
de l'ermita, al meu poble he mirat
i els he vist en la verdor de les terres
en el cel blau, el sol i la blavor del mar
i en la inconfundible blanca fesonomia.
Aquests són els teus encants mes
preuats

Josep Serra i Pla - Terri

Restaurant - Terrassa - Bar

Av. Dr. Furest (platja). Tel. 760 06 54 - SANT POL DE MAR

Perruqueria especial per a cavallers

J^os^ep M^arⁱa

Nous serveis
Tints i emmotllats

Carrer Nou, 54 - SANT POL DE MAR

El joc de cartes al Cafè del Centre de Sant Pol (VI)

RICARD ESTOL

En Quim vol legitimar sempre el seu comportament; li convé aclarir que ell no és cap oportunista pescador. Entrà en joc justet, però la sort l'ha acompanyat; això cal explicar-ho i proclamar-ho. Amb la fama d'especulador no li valen els esforços que pretenen emblanquinar una conducta normalment especulativa.

El Quim és el típic jugador que irrita amb la parsimònia, fa sortir de polleguera amb comentaris arters i fa perdre els estreps quan guanya. Tota l'anatomia la disposa al servei del joc i ho fa com si no hi fos, com si la cosa no anés amb ell. Totes aquestes qualitats impossibiliten que pugui jugar amb gent irascible. Si casualment fa taula amb en Martí, el mullader és garantit.

- Ets canari?- pregunta en Quim, tot i baixant els llims. Aquestes preguntes enverinen els biliosos que han de pagar-li una quantitat important. En el joc següent, si poden, aniran pel Quim. L'agressivitat frustrada dels rivals es manifesta verbalment:

- Té, atipa't, que moriràs amb la boca oberta!

A voltes, la boca del contrari resta tancada i el rampell contingut es manifesta al jugar la carta a la taula. El jugador enfurimat aixeca el braç i colpeja la taula. És un cop donat de dalt a baix com els que donen els mossos d'esquadra amb la porra a la mà. Al caure la carta violentament, salta a terra acompanyada d'un piló de monedes que tenia arrengrades el sr. Mercader. Si a la caiguda de la carta s'hi afegeix una copa de cervesa, l'aldarull que s'origina és estrepitós i aplaudit per tots els assistents.

En Quim no diu res. No belluga ni un pèl. Té la paciència del pescador de canya.

Quan el canari es fa car perquè s'han fet moltes apostes sense que s'hagi repartit el plat, en Quim sempre disposa d'una excusa més o menys original per a no quedar-se amb la gira, si li correspon donar. Qualsevol acudit és bo per a poder posar la carta al plat i no haver de participar obligatòriament en l'aposta: pot argumentar que ha entrat un negre, o queixar-se del pipa perquè diu impertinències que el posen nerviós, o advertir que tothom acaba de pagar una forta quantitat, o lamentar-se de les mil pessetes que va perdre la setmana passada...

Mil coses possibiliten que en Quim deixi la carta al plat. Quan el risc de la jugada són trenta durets, és possible que accepti la gira.

Rondina al perdre una sola jugada. Rondina si les coses no van al seu aire. Té la llàgrima fàcil i el gemec a punt. Si un diumenge perd seriosament vint o trenta mil pessetes, no se li sent la veu. Ni mitja paraula.

Josep Maria Pujol

Fragment d'un treball inèdit sobre el joc de cartes a Sant Pol

(Continuarà)

Grup de gestió immobiliària

MARESME

795 29 06

DIRECTE ENTITAT BANCÀRIA

CASA APAREJADA

SANT POL
Bonaventura Adroher
- Casa aparejada de 120 m² útils de vivenda, saló estar 23 m², 4 hab. amb armari encastats, 2 banys, 1 aseó, àmplies terrasses, traster, bugàder, magnífiques vistes al poble i al mar. Magnífic preu !!. 15.000.000.-

TORRE

SANT POL
C/ Mediterrani
- Torre de 350 m² construïts, saló estar de 50m², 4 hab. amb armari encastats, 3 banys, bodega, sala de jocs amb llar de foc, garatge per a 4 cotxes, piscina. Nova per estrenar!! 40.000.000.-

TERRENY

SANT POL
Urb. Urbapol
- Parcel·la de 1.000 m², bona orientació, molt solejada i magnífic preull. 8.000.000.-

AVDA. CATALUNYA, 2 - TEL. (93) 795 29 06 - 08392 SANT ANDREU DE LLAVANERES

L'OPCIÓ MÉS ACREDITADA

795 29 06

Mites de Sant Pol (i II)

(pregó de festes)

per Joan Carreres i Péra

(La primera part d'aquest document va ser publicada a l'ENS anterior, número 16. Presentem ara la part que, per manca d'espai, no va poder ser publicada. Tal com ja

vàrem explicar en el número passat, el text correspon al pregó que va pronunciar mossèn Joan Carreres i Péra per la festa major de l'estiu passat).

Una de les Torres simbòliques de Sant Pol: el campanar.

Oh, la mar! És tan hermosa com traïdora

Oh, la mar! És tan hermosa com traïdora. Un dia de tempesta, dels cinc fills que sortiren, només en tornà un. Els mites de la mar tenen dos rostres, com el déu Janus: el rostre amable de la mar encalmada i el rostre tràgic de la mar furiosa.

Aquesta mar que antigament obrí per a Sant Pol les rutes del comerç i de la indústria de la pesca, i modernament ens ha obert les rutes del turisme, en uns temps no massa llunyans aquesta mar estigué infestada de corsaris.

No tots els moros eren com en *Ben Hassan* que era un bon jan i va acabar essent un santpolenc més. Els pirates saltaven, com els mariners, de port en port; però no hi deixaven el seu amor, sinó el seu odi. Per això, els "Episodis Populars Catalans" d'en Pons i Massaveu que parlen de la pirateria porten un títol rimbombant:

A mata degolla.

Situa la primera d'aquestes novel·les històriques al dia 11 de maig de 1790. La *Presa d'un corsari en aigües de Sant Pol* és la història de la captura d'un vaixell pirata que, arborant la bandera de la calavera, abordà un bergantí italià davant mateix del nostre poble. De seguida, els pescadors del poble van mobilitzar la petita flota i amb els canons d'espantar trons van fer fugir els pirates; el capità del bergantí entrà a vila a celebrar-ho; hi va ser molt festejat, però va acabar festejant amb una xamosa noia santpolenca.

Parlem de festeigs famosos

I ara que parlem de festeigs famosos ¿Sabíeu que la "Madame Butterfly" de la Costa de Llevant s'inicià a Sant Pol? Sí; ja ho sé que és un mite d'Arenys, però en la versió novel·lada de Clovis Eimerich, l'Agnès i en Pere Màrtir els protagonistes de *La Pun-*

taire, s'"enrotllen" a Sant Pol per la Fira de Sant Pau.

Fins i tot hi apareix una referència gastronòmica, tal vegada la més antiga de Sant Pol. Així doncs no és pas ben bé casualitat que en el nostre poble hi tinguem la primera Escola d'Hosteleria de Catalunya, i un "dos estrelles" a la *Guia Michelin*.

Una referència gastronòmica i una altra als "mites" comparats; els divertits "fàstics" que es passen l'un a l'altre el pobles veïns: *Feta la visita a Sant Pau a mig pair l'arrossada de peix, que els àngels hi cantaven, la colla d'homes i dones empenia el camí d'Arenys, altre cop cantant: A Premià són gafarrons / a Vilassar pengen ases / a Mataró caps de bou de les senyores bisarras / A Caldetes són mansas i a Arenys dormen amb ulleres / a Canet cargols amb ceba / a Sant Pol són gent de manta / Calella cadells de llopa / i a Pineda males cares.*

Els mites literaris.

Ja que hem començat pels *mites literaris*, permeteu-me esmentar tres obres de teatre on l'acció transcorre a Sant Pol. Curiosament, totes tres de tema mariner: L'any 1869 en el Tívoli de Barcelona fou estrenada la sarsuela (lletra de Serafí Pitarrà i música de Josep Teodor Vilar) titulada *Los Pescadors de Sant Pol*.

Tres anys després arribà el "best-seller" santpolenc. La nit del 29 de novembre s'estrenà en el "Circo" de Barcelona un pot-pourri més olímpic que els Jocs d'Atlanta: "Un viatge còmic-líric-gimnàstic" titulat *De Sant Pol a Polo Nord*. L'èxit fou tan sorollós que l'escriptor Narcís Oller l'esmenta en la novel·la *La papallona*. La tercera obra? *La Barca Nova*, de l'entranyable Ignasi Iglésies, estrenada al "Romea" el primer de maig de 1907.

Si del teatre passem a la ficció,

trobem la gran trilogia de Pere Coromines, el pare del filòleg Joan Coromines: *Les dites i facècies d'En Tomàs de Bajalta*; una novel·la històrica sedimentada a Sant Pol. Té també *L'Avi dels mussols*; una novel·leta on descriu amb tons magnífics i surrealistes, la processó del Divendres Sant.

A les *Cròniques* de Catalunya hi trobem un cas d'espionatge; un espia francès que es feia passar pel prior de Sant Pau. Així mateix, com en la cançó popular trobem noies raptades per mariners: *A la vora de la mar, n'hi ha una donzella...* En aquest cas no en filava un mocador, sinó que feia puntes al coixí.

De la ficció hem de tornar a la poesia: lírica i lúdica.

Sant Pol com diria Josep Carner ha estat un "verger de galanies" per als poetes. Poesia lírica d'Antoni Martí Monteis:

*Sant Pol, mar de cobalt,
veles blanques i rosades sota el blau,
campanar monstuós, àbsis romà,
tres pins que s'emirallen dins del mar.*

I poesia lúdica dedicada a "Les Enramades de Corpus". En parla l'Urbach i Vinyeta i deixa el llistó de Sant Pol, molt alt: *Per la vuitada de Corpus / a la Costa es vessa tot; / demaneu-ne d'enramades / de sarau i processons. / Des de la xaruga Tossa / fins al jovincell Masnou, / semblen fer-hi tots els pobles / la seva Festa Major. / Quin devessall d'alegries, / lluminàries, cants i jocs!*

Passejar semblant vuitada / per la Costa eixampla el cor; / ve a ser una fatxenderia / de virolats papallons / borratxos de llum, que ronden, / fresquívolos esplets de flors. / Per enramades Pineda / diuen uns; altres, Sant Pol.

Els mites menors de Sant Pol

Mare de Déu, aquesta cançó, no us fa venir a la memòria els mites "menors" de Sant Pol?

Mites emblemàtics: el Pi del Soldat, la Font de'n Degai, els Túnel de Calella.

Mites fluvials: el vell pont de ferro del "Gorg", que amb tant d'encert s'ha convertit en un monument històric, el "Pont de l'Home", les tres masies de "La Riera": Can Roca pagès, Can Carreres i Can Villà.

Mites antropològics: el Cau, l'Hotel i la Riera; amb el Carrer Nou i el C/ de Mançanillo; la Punta al capdavant, les Tribunes al capdamunt i les cases de Sant Pau tocant el cel.

Mites geogràfics: "De la Cabra a Gulinons", "De Gulinons a Can Rata", de "Can Rata" a "Roques Blanques". I les antigues Torres de Defensa: *Torre de la Martina, Campanar de Sant Pol, Sant Pau i les Torretes de Calella.*

Els santpolencs, bons mariners, industrials i comerciants

I la part humana? Hem tingut autèntics Llops de Mar que, tornant de les Amèriques, se n'anaven a fer la temporada a Marsella com aquell qui va a Sant Cebrià. S'emportaven barrals d'aiguardent de les reserves locals, delicades puntes de coixí, bótes de vi novell, sacs de farina i

seitons salats; I tornaven amb vestits i joies i espècies i aliments i medicines.

Tot això ens ho explica en Bernat Espinalt en un llibre publicat l'any 1781: *Sant Pol és un poble petit llegim en la traducció literal del castellà, però digne de ser recordat per l'aplicació dels seus veïns, que no passen del centenar, aplegats en una parròquia dedicada a Sant Jaume. La major part de veïns s'apliquen a la pesca de sardina i d'anxova sense deixar el conreu dels seus camps, que només donen blat i vi; però és tal la indústria dels seus naturals que les bótes de peix salat, l'aiguardent que destil·len, les moltes puntes de coixí i blondes fines, ho transporten amb els seus propis vaixells a les Amèriques, països del Nord i altres regnes estrangers; i de tornada vénen carregats amb el que del que poden comerciar al seu país.*

Els qui no poden comerciar amb Amèrica i Regnes estrangers, el mes d'agost se'n van a pescar a les costes de França i proveeixen Marsella i altres ciutat de peix; i un cop han recollit els seus guanys tornen a Catalunya.

Hem tingut autèntics Llops de Mar que, tornant de les Amèriques, se n'anaven a fer la temporada a Marsella com aquell qui va a Sant Cebrià

Tancant el pregó

Deixeu-me tancar el pregó amb mots d'esperança; augurant la pau per al nostre poble, acompanyada d'una bona avinença; salut i feina per a tothom i unes festes de Sant Jaume pletòriques de dinamisme, prosperitat, fantasia i amor. Perquè sense amor no es va enlloc.

Amigues i amics, família tota de Sant Pol que en aquesta nit màgica us heu aplegat aquí a la Plaça de la Vila: Que els estels galàctics de Sant Jaume il·luminin els vostres cors.

Deixeu-me tancar el pregó amb un fermall d'or; un vers d'"El Nostre Cant"! L'hime que l'Enric Morera i l'Ignasi Iglésies dedicaren a la nostra vila marinera:

**FILLS DE SANT POL! FILLS DE LA COSTA ON
NEIX EL SOL
I TERRA ENDINS SE'N VA A LA POSTA:
VISQUI SANT JAUME, I VISQUI LA FESTA MAJOR!**

Entrevista a Benet Balam Castanyer

En Benet Balam, conegut popularment per en Benet del Centre, va néixer a Sant Pol el 1949. Professionalment sempre s'ha dedicat al Cafè, des que hi va començar a treballar amb 16 anys. I des de la mort del seu pare el 1981 és el que porta endavant el negoci. És un dels

RICARD ESTOL

- Ens pots explicar breument la història del Centre?

- Ui! Jo calculo que almenys té 150 anys d'antiguitat. El meu avi Emili -en Miliu Castanyer- fou el primer de la família a servir com a cambrer aquí. Mentre ell hi treballava, el negoci el portava primer en Tomàs Ramon, després el seu fill Eugeni i finalment en Barretito. Va ser quan el duia aquest que al meu avi se li va presentar l'ocasió d'agafar-lo ell ara fa 52 anys, i no la va desapropiar. Més endavant, el gener de 1955, gràcies sobretot al primer turisme d'aquells anys, el meu pare, juntament amb el meu oncle en Josep Serra, en Terri, van poder comprar l'edifici a l'antiga propietària, la Matilde Roca Vicens. Per això el cafè es dividí, perquè la nau interior actual arribava fins al carrer. Era una sala de billars.

- Per què creus que el Centre és un dels llocs més emblemàtics del poble?

- Perquè té molta història i tradició.

- Però suposo que també perquè ho saps o sabeu portar bé.

- Així ho procurem. Com que pràcticament fem la vida aquí ens agrada sentir-nos-hi com a casa, i jo intento que cada racó pugui ser com un racó d'una casa. Sens dubte el Centre té alguna cosa que atrau i agrada. Ara fa uns dies un fill d'un client li va preguntar al seu pare: què té el Centre que no tinguin els altres?

- I et sents orgullós de portar aquest Cafè?

- Sí que me'n sento. Podia haver provat de reorientar el negoci buscant més beneficis. Probablement m'hauria sortit bé, però llavors el Centre ja no seria el Centre. A mi m'agrada portar-ho així. Can Salom de Calella, per exemple, ha enfocat el negoci d'una altra manera i ha deixat de ser el cafè tradicional. Ha perdut aquell encant de cafè de poble que tenia.

- Continua tenint el Centre la funció social i cultural que tenia?

- En part sí, però d'uns anys cap aquí, no sé si per la competència o perquè tot canvia, s'ha perdut bastant aquesta funció. Per exemple, continua venint gent a fer

santpolencs més coneguts. En part perquè regenta un dels locals més estimats per Sant Pol i tothom qui ens visita. És el Cafè amb més història i tradició de Sant Pol i probablement de la comarca.

reunions, però ja no tant com anys enrera. Ara hi ha altres llocs per reunir-se com Ca l'Arturo, per exemple.

- I com a lloc de trobada per mirar el futbol?

- També cada vegada menys. Actualment només s'omple quan fan el Barça i pel Canal Plus, perquè molta gent encara no el té. Aquest dia sí que és de por la gentada que hi ha, el local se'ns fa petit. Però fa uns anys s'omplia sempre que jugava el Barça, fos el canal que fos.

- T'agradaria, doncs, recuperar la funció social que havia tingut?

- És clar que m'agradaria. Pensa que abans el Centre havia sigut seu d'entitats tan importants com La Sardana als anys vint i trenta o el Cor Germanor, que assajaven aquí, als anys quaranta i cinquanta. També havia sigut seu del futbol. A partir de finals dels anys setanta el Centre va passar a ser la seu de la Penya Barcelonista, i, de fet, aquesta encara la mantenim. Aquí s'han gestat moltes activitats: el teatre, la Penya Toc... Ara els campionats de brisca que organitzo en els mesos de l'any de menys activitat també ajuden a crear un ambient especial i també d'això se'n pot dir funció cultural. Pensa que són de 80 a 90 persones les que participen en aquest campionat. Ens ho passem molt bé. I mai no hi ha hagut cap problema.

- El Centre era un lloc on s'havia jugat molt a cartes.

- Sí, abans s'hi havia jugat molt. El joc formava part del Centre. També ara cada vegada menys, tot i que encara s'hi continua jugant. Actualment el joc bàsic és el Canari i també es pot destacar el dòmino. Fa uns anys també es jugava molt al póquer. S'hi havien arribat a jugar molts diners, i fins a altes hores de la matinada. Fins a les cinc o les sis! Jo ho vaig anar tallant de mica en mica, entre altres coses perquè l'endemà havíem d'obrir a les nou altra volta. I jo, que ara no tinc ningú contractat, no podia aguantar aquest ritme

- Quines són les millors èpoques de l'any per al Centre?

- Sens dubte l'estiu. Si no fos per l'estiu ja podríem tancar. Però això no és exclusiu nostre, passa a la majoria de negociants del poble.

- I a l'estiu, amb els forasters, el Centre juga el mateix paper que a la resta de l'any?

- Sí és clar. És que a la resta de l'any també me'n refio molt dels de Barcelona. A aquests els necessito tant com els de Sant Pol per mantenir obert el negoci. L'època bona dels estrangers ja va passar, van ser els anys cinquantes, seixantes i setantes. En aquests anys, des de Setmana Santa a l'agost hi havien continuat campanyes d'estrangers. Llavors a casa podíem fer obres cada any.

- Però ara també inverteixes bastant en el local?

- Sí. És que és necessari fer-ho, però no sempre recupero el que he invertit.

- Creus que, com abans, el Centre té una identificació política determinada?

- No, ara no. Això ja ha passat a la història. Al contrari,

ara has de fugir de la política si no vols sortir-ne perjudicat.

- En Benet del Centre seria el mateix sense el Centre?
- Sí, només que no em coneixeria tanta gent.
- I passem ara a les teves principals aficions. Per exemple el teatre. Tu estàs considerat un dels millors actors de Sant Pol. Quan vares començar?
- El 1965.
- I ara en continues fent?
- No tant com abans però sempre que puc. Ara estem preparant una altra obra.
- Quina ha estat la millor època teatral teva?
- Sens dubte l'època del senyor Parés. Havíem disfrutat molt. M'agradaria fer un agraïment especial per al senyor Parés. Amb ell vàrem aconseguir un nivell molt alt, a l'alçada de professionals. A mi, fins em varen proposar ser-ne de professional, però jo no ho vaig voler.
- Quins papers són els teus preferits?
- Els papers còmics són amb els que m'hi sento millor, però també m'agrada fer d'altres papers.
- Tens alguna anècdota divertida per explicar?
- Els assajos cada dia eren una anècdota divertidíssima. La gent no es pot imaginar com arribàvem a disfrutar. Era increïble.
- Amb qui t'has trobat més bé fent teatre?

- Amb tots els de l'Elenc. Amb el risc de deixar-me algú i que em perdoni- esmentaré a en Berto (Robert Germà), en Buc, en Cas (Josep Carreras), la Maria Ramon, la Lilí (Montserrat Garrido), en Martí Germà, en Joan Brunet, en Joan Tió, en Josep Vila, en Lluís Tobella, la Dolors Serra...
- Havíeu sortit també fora de Sant Pol a fer teatre?
- Sí, havíem anat a pobles del voltant com a Sant Iscle o Arenys de Munt, encara que mai havíem participat en concursos. Llavors fèiem unes quatre o cinc obres l'any.
- I cobràveu?
- Cobràvem com a grup però tot ho reinvertíem al local i a l'Elenc. Els actors en particular no havíem cobrat mai res.
- Una altra de les teves aficions són els pessebres. Des de quan en fas?
- Des de tota la vida. M'agrada molt fer-ne.
- Els pessebres de cada any al Centre són un atractiu.
- Sí, ve gent a mirar-s'ho, però no tant com anys enrera.

En podria venir més de gent.

- Són obra teva aquests pessebres del Centre?
- Sí. A part dels preparatius que també porten molta feina, m'hi solc dedicar una setmana a estones perdudes per muntar el pessebre. Quan els feia de guix llavors sí que hi perdía més temps. En general eren més costosos.
- Has participat en concursos de pessebres?
- Només a nivell de Sant Pol, quan es feien anys enrera quan hi havia la Unió de Pessebristes de la qual jo també en formava part.
- Finalment una altra de les activitats en la qual més temps has dedicat ha estat la de la Festa de Reis.
- Sí sóc de la Comissió de Reis des del 1968, quan vaig entrar-hi juntament amb en Jordi Lligoña. Llavors érem, a

part de nosaltres dos, en Josep Maria Tarrides, en Joan Tió, en Josep Maria Morell i en Manel Roig. En Lligoña i jo vàrem ser els que vam impulsar les carrosses. Els primers anys les fèiem ell i jo tot sols.

- Vàreu tenir mai problemes d'algun tipus?
- Sí de cas algun problema econòmic. Però problemes de muntar la festa cap. El problema econòmic es va resoldre en principi quan vam imposar que cada rei es pagués els caramels que tirava. Però va arribar un moment que això se'ns va escapar de les mans, per-

què les despeses es dispararen i no podia ser que fos rei qui més pagués. Era discriminatiu. Això ho vam haver de tallar. Després s'hi van posar les entitats, que són les actualment ho porten i penso que el nivell de qualitat de la festa continua sent tant alt com sempre.

- I us ha resultat canviar el sistema de la capta per les guardioles?
- Sí. Actualment es recapta tant amb aquest sistema que amb el de la capta. Per altra banda aquest any s'ha d'aguir la col·laboració de l'Ajuntament a través d'una bona subvenció.
- Creus que aquesta festa pot decaure?
- No, a Sant Pol no. Hauria de ser que ens la traguessin, però tot i així, penso que a Sant Pol continuarien sortint els reis en dia de festa. És qüestió d'il·lusió i d'això n'hi ha de sobres i per molts anys!

D'uns anys cap aquí el Centre ha perdut en part la funció social que tenia.

A mi m'agradaria recuperar-la

Cortinatges Sant Pol d'Alfons Panadès

Carrer Bonavista, 29
08395 SANT POL DE MAR
Telèfons 760 02 57 / 886 10 69

VIDRIERIA SANT POL, S.L.

Passatge del Mar, 2
Tel. i fax 760 06 93
08395 SANT POL DE MAR

- Alumini en general
- Vidres i miralls
- Mampares de bany
- Marcs a mida

Des de la meva cuina

La Carme Rusalleda ens proposa fer una terrina de carn d'olla i ens explica com fer-fo.

Aquesta pàgina que m'he compromès a omplir per als propers números de l'ENS no pretén res més que fer-hi arribar experiències, pensaments i il·lusions des de la meva cuina. Parlarem evidentment de cuina i de tot allò que l'envolta i la motiva. Estareu d'acord amb mi que avui dia, a l'hora de dissenyar una casa, un dels espais que pren més importància és la cuina. La cuina, per evolució i tecnicisme, és el lloc de l'habitatge que en els últims anys ha canviat més. La societat de consum, ens ha venut aparells tan sofisticats per alleugerir esforços que no ens escandalitzem davant d'uns electrodomèstics capaços d'obrir una llauna o preparar-nos un ou "poche". Ara les cuines són espais plens de llum, agradables, còmodes, decorats per a viure-hi. S'han acabat aquelles rajoles vermelles, record de les cuines de la meva infantesa, i que aquestes estiguin situades al lloc més fosc de la casa. La nova tecnologia ha fet que la cuina gastronòmicament avançada, es refinés. Cada dia es publica més sobre cuina. A través dels mitjans de comunicació rebem molta informació. Tots tenen el seu racó de cuina.

Aquesta pàgina no vull que sigui una recepta més en una revista local. Penso que no. Que ha de ser quelcom diferent, Ha de ser capaç d'engrescar algú que provi una manera diferent de fer aquell plat que fa habitualment. O m'agradaria encara més: aconseguir estimular algun altre a encendre el foc amb la il·lusió que cal fer-ho perquè es noti en el resultat final. Potser és perquè sóc una persona molt romàntica, però defenso que, en l'acció de cuinar, el menjar rep les vibracions del que l'elabora. Fa uns anys es va fer una demostració en una cadena de televisió americana. La prova va consistir, senzillament, a bullir unes pastanagues. Es varen utilitzar pastanagues d'un mateix camp, la mateixa aigua, la mateixa sal, el mateix atuell i també el mateix foc. Però la demostració consistia en el fet que hi havia dos cuiners. L'un es va limitar a posar-les a bullir i deixar-les. L'altre, en canvi, les anava mirant, controlant, n'estava pendent. Es va comprovar davant del jutge assistent a la prova que evidentment eren més bones les que havien rebut l'atenció del cuiner. Amb tot això, només vull dir que, a més d'un bon producte i de dominar la tècnica de la cuina, també vol bona disposició, ganes i amor. A través de la cuina ens relacionem, ens expresseu, festegem dates assenyalades, o organitzem celebracions.

Tenim la gran sort d'habitar en una de les comarques de Catalunya amb més variació de producte fresc. Això vol dir que tenim un receptari de tradició molt complet. Gastronòmicament, un patrimoni cultural importantíssim. Aquestes dates del calendari són de les que més fan anar de bòlit a les mestresses de casa. Perquè s'ajunten moltes festes, perquè no es vol repetir cap menú, perquè a part de preparar

RICARD ESTOL

aquell plat que els de casa esperen, també agrada alguna sorpresa a taula, alguna novetat. Un dels plats protagonistes d'aquests dies és l'escudella. Per Nadal, a l'escudella, diria que no s'hi escatima res. Per altra banda, és un dia que a taula el menú és llarg i complet. Sol quedar una carn d'olla esplèndida que s'acaba guardant, menjant-la un altre dia, saltada a la paella o bé no para de donar voltes per la nevera.

A més d'un bon producte i de dominar la tècnica de la cuina, també cal bona disposició, ganes i amor

Us proposo fer una terrina de carn d'olla si per antelació ja preveieu que en sobrarà. Es tracta senzillament de disposar d'un motlle allargat tipus "Plum-cake". Cal folrar les parets de la terrina amb les fulles de la col de l'olla. Començarem a omplir la terrina i a sota hi posarem uns talls de pilota, a sobre, i a trossets, la cansalada, el morro, i l'orella de porc. Repartirem els cigrons i els fesols. Hi alternarem el conillet de vedella, uns dauets de pastanaga i porro. A sobre el pollastre i la gallina desfilats, uns daus de boti-

farra blanca i negra, uns trossos de nap i xiribia. Taparem la terrina amb la fulla de col i ho premerem perquè no es formin buits entre els pisos de carn d'olla que hem preparat. Cal posar un pes, perquè faci de premsa i en desmollar-la no s'esmicoli. L'endemà ja la podrem servir. Queda com un mosaic bonic amb tota la variació de colors dels ingredients de l'escudella. No té cap dificultat, perquè tots els ingredients són rics en gelatines i fàcilment casen entre ells. La podem servir calenta, passant-la per una paella anti-adherent, amb compte que quedi ben rosseta. També freda, amb una amanida i acompanyada d'una vinagreta de la que feu generalment, però afegint-hi mostassa en gra i herbes com per exemple cerfull i porradell. Al proper número parlarem de les faves i pèsols. Us hi espero, des de la meva cuina.

Carme Rusalleda

El problema de Tints Carbonell

L'alcalde de Sant Pol, Francesc Pomés, exposa el resum de l'història de la problemàtica al voltant del tema dels Tints Carbonell, des que van començar les primeres

protestes veïnals que hi ha registrades a l'arxiu de l'Ajuntament el 1972 fins a l'actualitat.

En els meus escrits als ENS anteriors sempre he procurat comentar assumptes relativament importants que s'estaven tramitant o teníem damunt la taula per resoldre, creient que podien ser d'un cert interès per als nostres convilants. Aquesta vegada em referiré a un cas problemàtic important i greu que el Consistori fa temps que hi està treballant, el qual, per la seva complexitat i difícil solució, no m'havia encara atrevit a comentar-lo per no interferir en cap dels passos que fins avui s'han dut a terme, tant a nivell personal com jurídic. M'estic referint al litigi que l'Ajuntament ve sostenint amb Tints Carbonell S.L., per altra part ben conegut de tothom, i originat arran d'unes contundents denúncies interposades pels veïns queixosos per les molèsties provocades per dita indústria i acompanyades per cent i escaig de signatures que més endavant comentaré.

Ja fa prop de 25 anys que varen començar a aparèixer les primeres queixes i denúncies serioses adreçades a l'Ajuntament i al Govern Civil per les molèsties provinents de sorolls, vibracions, fums i aigües residuals llençades directament al mar. Els diaris de l'època ho comentaren abundantment. La "moguda" amb escrits amunt i avall entre afectats, propietaris, Ajuntament i Govern Civil va durar fins l'any 1975, en què al final va acabar en allò que els castellans en diuen "agua de borrajas".

Va ser el juliol de l'any 1986 quan varen tornar a reproduir-se les contundents denúncies pels mateixos conceptes, però jo diria de forma més incisiva. Conseqüentment es feren inspeccions, s'aixecaren actes, etc, fins que l'Autoritat Municipal d'aquell moment va arribar a la conclusió que la Indústria Tints Carbonell estava mancada de la corresponent llicència municipal d'activitats molestes, insalubres i perilloses, motiu pel qual el

dia 30 de desembre del 1987 l'Alcalde Josep Roca va adreçar un requeriment als titulars de l'Empresa perquè dins el termini peremptori de dos mesos procedissin a regularitzar la seva situació, prèvia sol·licitud de la pertinent llicència ja esmentada, atès que com s'ha dit, no la posseïen, ni actualment la posseeixen encara, donat que així consta en un AUTO dictat pel TSJC del dia 9 d'octubre passat. Va transcórrer el temps reglamentari i aquell requeriment de l'Alcalde Roca no produí cap efecte. Per tant, tot va acabar igual que la vegada anterior.

Al cap de poc d'haver arribat un nou equip de govern a l'Ajuntament l'any 1991, varen començar a aparèixer novament les queixes pels motius de sempre, principalment per les molèsties dels fums i cendres emergits de les xemeneies i excés de sorolls. De seguida ens vàrem adonar de la problemàtica que ens venia a sobre, ja que per altra part, cada cop, la societat és més sensible a l'ambient que l'envolta. En diverses ocasions vaig comunicar personalment als propietaris l'existència de tals queixes, encara que jo sabia molt bé que n'opinaven ells de tot això. Estaven convençuts, i suposo que encara ho estant, que el Tint no molesta i que, a més, estaven legalitzats.

L'Ajuntament es va plantejar la manera de com es podria solucionar

definitivament el problema. I aquesta solució havia de passar forçosament per un trasllat de les activitats, si els propietaris volguessin continuar. Per això vàrem posar fil a l'agulla i vàrem començar a planificar i legalitzar el Polígon Industrial, dins del qual les esposes dels propietaris del Tint hi tenien un terreny idoni per instal·lar-hi la indústria, si no de cop, de mica en mica. I fixeu-vos que dic tenien, perquè fa cosa d'un parell de mesos que aquest terreny, a punt de convertir-se en parcel·la edificable, se l'han venut, i per tant, a la Zona Industrial de Sant Pol no s'hi podran traslladar si no compren una nova parcel·la o lloguen alguna nau de les que em consta que s'hi faran. Per què l'única solució era i és el trasllat? Doncs perquè en el lloc que està ubicat el Tint no se li pot atorgar la repetida llicència d'Activitats molestes, insalubres, nocives i perilloses, donat que el Pla General Urbanístic de Sant Pol, aprovat definitivament l'any 78 i revisat l'any 92, no permet que indústries de les característiques del Tint estiguin ubicades dins el casc urbà, i no val a dir que fa 80 anys que hi està. Altra cosa seria si en el seu moment s'hagués legalitzat. Tot i així, certament haurien d'arranjar i adequar totes les instal·lacions dins la normativa legal vigent, el que no els seria gens fàcil. Tothom sap que, indústries d'aquest tipus, van desapareixent per tot arreu dels nuclis urbans; per això es creen les zones industrials, i perquè, a més, les empreses hi tenen més capacitat de maniobra i possibilitats de creixement, cosa que dins les poblacions hi han anat quedant encotillades.

El mes de juliol del 1995, quan els veïns cansats que l'Ajuntament fins aquell moment els anés donant llargues en les seves queixes, dient-los que tinguessin paciència, fins que la Zona Industrial estès en condicions, varen presentar una protesta-denúncia massiva i contundent. A partir d'a-

RICARD ESTOL

quell moment els fets varen agafar un to de caire agut.

Dos membres de l'equip de govern municipal varen celebrar diverses reunions amb els veïns i els propietaris de Tints Carbonell. Fins i tot entre aquests i l'Ajuntament es va arribar a signar un conveni amb data 28 de setembre, que contemplava dur a terme un seguit d'accions, començant per emblanquinar totes les façanes de la fàbrica, arranjar instal·lacions, posar gas natural i finalment traslladar-se. Però sols es va complir l'emblanquinament. Per tot allò altre s'arribà a la conclusió que no es compliria. Per això en un Ple del Consistori celebrat el dia 29 de març passat, es va aprovar una Ordre de tancament de l'Empresa, en la qual se'ls requeria que en un termini de 4 mesos havien d'aturar l'activitat per manca de llicència. Contra aquesta ordre l'Empresa va interposar un Contenciós al TSJC i al mateix temps demanaven en peça separada la suspensió de dita Ordre, tant en quant no es produeixi, en el seu moment, el corresponent "Fallo" o Sentència. El

dia 9 d'octubre el Magistrat del Tribunal va dictar el següent AUTO: "No ha lugar", raonant que la petició "no es viable al tractarse de una actividad carente de licencia". Contra aquesta resolució hi cabia la possibilitat d'interposar un recurs de súplica, el qual dins el temps i en forma, el varen presentar. El dia 20 del mes passat el Tri-

Aquest és el problema més greu i colpidor en què ha topat aquest Ajuntament per la seva magnitud i difícil resoldre

bunal ha ratificat l'Auto anterior, en no trobar en el Recurs de Súplica arguments per canviar la seva Resolució anterior. En conseqüència, l'Ajuntament, a partir d'aquest moment, pot clausurar el Tint. Però som conscients del trauma que això pot representar, i per aquest motiu hem volgut conti-

nuar pel camí de les negociacions amb els propietaris per tal de buscar una solució que amortigui els efectes d'un tancament immediat, negociació que porten a terme els advocats d'ambdues parts. Es condició "sine qua non" en dita negociació que instal·lin immediatament el gas i que revisin i arreglin certes deficiències de la indústria, per tal que descontaminin el màxim possible. Per altra part, dintre d'un temps prudencial, que es determinaria en la negociació, hauran de traslladar-se a un altre indret, sense més dilació. En cas d'incompliment es clausuraria el Tint "ipso facto".

Sens dubte, aquest es el problema més greu i colpidor en què ha topat aquest Ajuntament per la seva magnitud i difícil resoldre, en el que algú n'ha de sortir malparat, principalment els que tenim l'obligació de trobar-hi una solució, atès que les bufetades ens vénen per tots costats. Per una banda hi han uns veïns que al llarg dels anys s'han sentit perjudicats, per l'altra hi han els interessos d'uns propietaris i d'uns treballadors. Crec que això s'hauria pogut evitar si a partir de les primeres queixes l'any 72, s'haguessin corregit totes les deficiències, i s'hagués dotat la indústria de tots els requisits legals, prenent mesures, principalment en tot allò que contaminava i no mantenir-se en una postura -els propietaris- de que tot ho tenien correcte, que els veïns no tenien raó, que el fum provenia dels tubs d'escapament dels vehicles de la carretera, etc, etc.

Els problemes s'han d'eradicar quan comencen, perquè sinó, cada cop es fan més grossos i més costen de solucionar. Aquesta és l'única, pura i veritable qüestió del Tint, qualsevol altra versió és tendenciosa i partidista.

Francesc Pomés i Roca

Construcciones SANT POL, S. L.

Consulat del Mar, 24
Tel. 760 07 45

08395 SANT POL DE MAR

AIGUA • GAS • ELECTRICITAT • CALEFACCIÓ

C. Herois de la Fragata Numància, 4-6
08395 Sant Pol de Mar
Tel. 760 22 59
Tel. mòbil 908 44 27 66

En aquest primer escrit com a Regidor d'Ensenyament vull agrair a en Joan Piqueres la forma en què va fer el traspàs de la regidoria, l'explicació sobre els temes en marxa i els pendants. Des del traspàs de la regidoria s'han dut a terme les següents actuacions:

Pla de Reformes i Millora del CEIP St. Pau:

-Hi ha hagut una entrevista amb l'Inspector d'Ensenyament i s'ha tractat aquest tema, respecte al qual ens ha donat ple suport en coincidir amb la necessitat d'executar aquest Pla.

Festa de la Castanyada a la Llar d'Infans

-Està previst per aquest mes de desembre una entrevista amb la Delegada Territorial per a negociar l'execució del Pla.

-Des del Grup Parlamentari Socialista s'ha presentat una esmena al Pressupost de la Generalitat que s'està debatent en el Parlament de Catalunya, per tal d'incloure aquest Pla en la partida pressupostària d'inversions d'ensenyament de l'any 1997.

Contacte amb l'Àrea de Cooperació Local de la Diputació de Barcelona perquè s'agiliti la confecció del projecte de restauració de l'edifici del Parvulari-Llar d'Infants.

Durant el primer trimestre del 97 es convocarà el Consell Escolar Municipal, en el qual s'integraran tots els temes relatius a l'ensenyament del municipi, tant reglats com no reglats (Llar d'Infants, educació d'adults, etc.)

S'ha pagat la subvenció per a la compra de la nova fotocopiadora de l'escola. S'ha reparat la xarxa de separació del pati Parvulari-Llar d'infants.

Per a les eleccions del consell Escolar del centre s'ha editat i

repartit un tríptic informatiu promovent la participació a les eleccions.

Canvi de color de les portes i marcs de l'escola, aprofitant que s'havia de fer una repintada de la fusteria. D'acord amb l'Assistent Social s'ha demanat unes beques de menjador per a 6 alumnes de St. Pol amb dificultats geogràfiques de desplaçament.

S'ha fet arribar al Consell Comarcal la preocupació pel funcionament del menjador de l'escola i s'ha pogut observar una sensible millora del mateix.

S'inclourà en el Pressupost del 1997 fer el tancament perimetral del CEIP St. Pau.

S'ha posat en marxa, amb la col·laboració de la psicòloga municipal, el Taller de pares de la Llar d'Infants. Amb motiu de la castanyada es va celebrar una festa a la Llar d'infants, amb la participació dels pares i mares.

Francesc León Santos
Regidor d'Ensenyament

S'ha arribat a un acord amb la junta de la Protectora d'animals de Sant Pol, el president de la qual és Josep Estañol, segons el qual es construirà un tancat de 64 metres quadrats per tenir-hi recollits el gran nombre de gats que actualment ronden pel poble sense tenir propietari. Aquest tancat se situaria entre la carretera de Sant Cebrià i el torrent que va cap

a can Carreras a sota d'un gran arbre que hi ha en aquesta intersecció perquè faci ombra als gats. La Protectora s'encarregarà del funcionament i el manteniment, és a dir, el menjar, de la gatera. Aquesta tindrà menjadora automàtica que diàriament subministrarà el menjar als gats. Qui estigui interessat a adoptar algun gat pot posar-se en contacte amb Josep

S'espera arribar a una solució per al problema dels gats amb la construcció d'una gatera

RICARD ESTOL

Estañol. La solució de la gatera s'ha adoptat després que ja fa temps molts veïns es queixen de l'excés de gats abandonats en segons quines zones del poble que a les nits solen rebentar les bosses d'escombraries que es deixen al carrer. Les zones més conflictives per la presència de gats són la confluència del carrer de la Plaça amb l'Abad Deàs, la plaça del ginjoler, la zona de Can Cros, l'estació, el carrer de l'Havana i la confluència entre l'Abad Deàs i el Manzanillo. Amb la mesura del tancat s'espera també poder controlar, almenys temporalment, la reproducció d'aquests animals.

CONSELL D'ESPORTS

Moment de la celebració del 3x3 Bàsquet del dia 1 de novembre.

poder veure partits d'allò més que interessants i disputats. La final la varen disputar els equips formats per Jordi Llorens, Miquel Carreras i Albert Poch, contra Manel Ortiz, Laura Frigola, Albert Ternas i Toni Escandell, essent els guanyadors els primers pel resultat de 21 a 15.

Jaume Martí Valls fa possible la recuperació de l'himne de la Unió Democràtica de Catalunya.

El nostre bon i pacient col·laborador Jaume Martí Valls ("Monteis") va fer possible que el partit de la Unió Democràtica de Catalunya recuperés la música del seu himne. Aquest himne l'havia escrit el seu pare, el poeta Antoni Martí Monteis, el 1934 per encàrrec de Manuel Carrasco i Formiguera i fou musicat pel compositor el Pare Antoni Massana J.S. Ara fa poc es volgué recuperar l'himne però no es trobà per enlloc la música. Només es trobà la lletra. Tampoc es trobà d'entre els antics militans cap que se'n recordés de la música, tot i que l'himne era cantat després de tots els actes organitzats per la UDC abans de la guerra. Llavors van pensar que potser el fill de l'autor de la lletra, en Jaume Martí i Valls, podria tenir la solfa. I tampoc la tenia, però els va dir que, malgrat que feia més de 60 anys que no cantava l'himne, se'n recordava perfectament d'aquest, i que per tant, el podia cantar. Efectivament, en Jaume el va cantar, es va engrisar en un cassette i es va donar al compositor Josep Gascón, que va treure'n la solfa de nou. El dia 10 de novembre, amb motiu del 65è Aniversari de la fundació de la UDC, en un concert al Palau de la Música, la Polifònica de Puig-Reig va cantar altra vegada, després de tants anys, i gràcies al nostre amic Jaume, l'himne d'aquest partit.

3 x 3 BÀSQUET a l'estil de Sant Pol

El passat dia 1 de novembre i de 9 a 2 del matí, vàrem viure al Polisportiu Municipal la segona edició de 3x3 de Bàsquet. Un cop més hem de lamentar la falta d'equips en categoria infantil i cadet, ja que de cadascuna d'elles només en vàrem tenir dos.

En la categoria sènior, sí podem dir que el bàsquet ha pujat de nivell. Vam comptar amb 8 equips i es van

Segona Cursa de Sant Esteve

Tindrà lloc el proper 26 de desembre a partir de 2/4 d'11 del matí.

La inscripció, que serà gratuïta, es podrà fer a Can Pera, Ca l'Arturo i al C.E.I.P. Sant Pau, així com el mateix dia de la cursa al lloc de sortida (plaça de l'estació).

Hi haurà diferents itineraris segons la categoria.

US HI ESPEREM

Les quatre platges de Sant Pol han rebut el diploma que atorga la Junta de Sanejament de la Generalitat de Catalunya. No és la primera vegada que es premia d'aquesta manera les nostres platges, però mai s'havia aconseguit que fossin premiades totes quatre juntes, tal com ha passat aquest any. Aquesta Junta valora anualment l'estat sanitari de totes les platges catalanes al llarg de l'estiu i atorga una puntuació de l'1 al 5 a cada una

d'elles. Sols obtenen el diploma aquelles que superin els 3 punts. Enguany les nostres platges han obtingut la següent puntuació: Platja-Moré: 4'06; Platja del Grau: 3'76; Platja del Farell: 3'71; Platja de Sant Pol: 3'65.

- S'informa a tots els que tinguin jardí a casa seva que a partir del mes de desembre hi ha hagut un canvi de dies en la recollida de les deixalles de la gespa i dels arbres. En lloc del dijous a partir d'ara la

recollida serà els dimarts.

- Sobre les escombraries cal recordar que no es poden deixar, tal com hi ha gent que ho fa, les bosses fora dels contenidors i fins en les cantonades. La cantonada del carrer de la Plaça amb el carrer Abad Deàs és una de les més afectades en aquest sentit. S'informa que a la vigília de Nadal el camió de les escombraries no passarà.

- Els nivells de l'aigua als pous municipals situats a prop del Col·legi Sant Pau han augmentat bastant a causa d'haver baixat la riera al mes de novembre. Cal destacar la bona qualitat de l'aigua actual d'aquests pous. Això pot ser donat al fet que Sant Cebrià i Sant Iscle fa aproximadament un any que ja no llencen les aigües residuals a la riera sinó que ho fan a un col·lector.

- S'han acabat les obres que els operaris de l'Ajuntament han realitzat a l'espai de l'antiga biblioteca a la Plaça de la Vila. A partir d'ara en aquest espai s'hi ubicarà les oficines dels Serveis Tècnics de l'Ajuntament.

Moment en què l'alcalde de Sant Pol, Sr. Francesc Pomés, recull els diplomes concedits a les nostres platges de mans del president Jordi Pujol.

L'augment de la delinqüència a Sant Pol

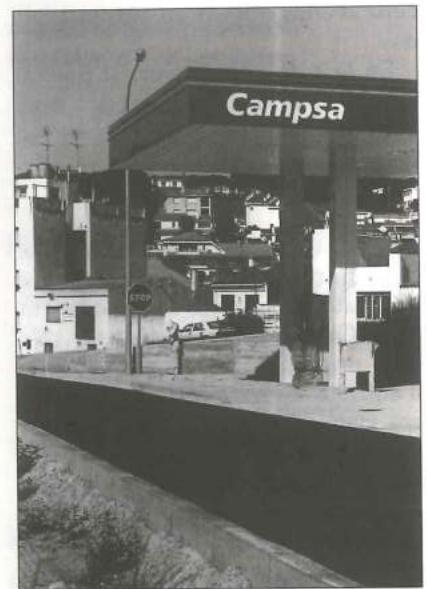
D'un cert temps cap aquí Sant Pol ha vist com augmentava molt preocupantment el problema de seguretat ciutadana en la nostra població. Robatoris en diversos establiments de dins i fora el nucli urbà i de cotxes ha fet esclatar les queixes i fins l'alarma dels nostres convilatans i també del nostre Ajuntament. Aquest s'ha mobilitzat demanant solucions als organismes competents -sobretot el govern civil- sol·licitant més efectius de la guàrdia civil perquè és aquest cos el qui té exclusiva competència sobre els robatoris. Segons el regidor de

l'Ajuntament fa temps que es gestiona la demanda d'una parella de guàrdies civils exclusivament per a Sant Pol, però la falta de sensibilitat per al tema que han demostrat les autoritats competents com el govern civil ha fet que la qüestió continuï, malgrat la gravetat, pendent de solució. Per tal de fer més pressió s'ha coordinat una acció conjunta entre l'Ajuntament, la Unió de Comerciants i la Cooperativa de pagesos Frespol enviant cartes al governador civil demanant solucions per al problema. Segons Xumetra, la policia local de Sant Pol ha detingut a algun indocumentat quan estava delinqüent, tot i no ser la seva competència. Però, per acabar d'agreujar el problema, algun d'aquests detinguts, després de ser lliurats a la guàrdia civil de Canet, han estat posats en llibertat al cap de poc, la qual cosa acaba per desmoralitzar la nostra policia local. La manca d'efectius en aquest quarter de Canet es posa també en evidència -de vegades dramàticament- quan s'ha sol·licitat la seva presència per a algun assumpte urgent des de Sant Pol i han trigat molt a venir. No hi ha gaiebé mai una parella disponible a l'acte quan se'ls sol·licita. Tot i que la responsabilitat última d'aquests greuges tampoc no és del quarter de Canet, perquè la manca d'efectius depèn de més altes instàncies, tot plegat fa que l'alarma comenci a escampar-se per la nostra població.

En la carta firmada per Ramon Xaubet, com a president de Frespol, al governador civil s'afirma que "tots els companys que ens dediquem als treballs al camp hem patit en major o menor mesura sostraccions a les nostres vinyes". I en la firmada per Pere Sauleda com a president de la Unió de Comerciants es diu que "diversos establiments han patit últimament robatoris i fins i tot algun tipus d'agressió". L'assumpte, doncs, és greu i l'Ajuntament de Sant Pol està fent els possibles per tal que els organismes competents es decideixin a posar solució a la problemàtica qüestió.

Des de l'Ajuntament fa temps que es gestiona la demanda d'una parella de guàrdies civils exclusivament per a Sant Pol

governació, Sr. Joan Xumetra, actualment només hi ha disponible una parella de guàrdia civil per a la vigilància de les poblacions de Sant Pol, Sant Cebrià i Canet, la qual cosa és totalment insuficient per mantenir la seguretat en aquestes tres poblacions. Des de

La nova gasolinera també ha estat objecte d'atracament.

ENCARA NO TÉ UNA ASSEGURANÇA MÈDICA PRIVADA?
O POTSER VOLDRIA CANVIAR LA QUE TÉ SENSE PERDRE L'ANTIGUITAT NI CAP DRET?

DONCS **MEDIFIATC**® LI OFEREIX:

- ✓ - LES MILLORS CLÍNQUES DE BARCELONA I ELS E.E.U.U.
- ✓ - ELS MILLORS ESPECIALISTES DE BARCELONA I MATARÓ, I CADA VEGADA MÉS SERVEIS AL MARESME.
- ✓ - TALONARIS GRATUÏTS I TOTA MENA D'AUTORITZACIONS SENSE DESPLAÇAMENTS, PER TELÈFON, A TRAVÉS DE LA NOSTRA AGÈNCIA DE CANET DEMAR.
- ✓ - SI ENCARA NO TÉ 60 ANYS APROFITI L'OCASIÓ DE NO PAGAR CAP RECÀRREC PER L'EDAT.
- ✓ - TOTS ELS SERVEIS INCLOSOS PER 5.995 PTA. PERSONA / MES.
- ✓ - SI VOLEU MÉS INFORMACIÓ, SENSE COMPROMÍS, TELEFONEU AL 794 16 00 - 794 29 03.

AGENT **MEDIFIATC**®

Entrevista a Joan Xumetra i Francesc Leon

Arran del pacte polític municipal entre els grups de CiU i PSC.

A causa d'alguns malentesos sorgits en motiu dels escrits firmats pels grups de CiU i PSC en el darrer ENS exposant que havien arribat a un pacte de col·laboració de govern entre els dos grups municipals a l'Ajuntament de Sant Pol, hem cregut convenient aclarir alguns conceptes d'aquest acord polític a través d'una entrevista amb representants dels dos grups. Per això ens vam posar en contacte amb en Joan Xumetra, com representant del grup municipal de CiU, i amb en Francesc León, com a representant del grup del PSC.

En Francesc León [FL] ens comença a explicar que segurament degut a les presses per presentar a temps els articles per a l'ENS on s'explicava el pacte no va quedar prou clar el motiu real d'aquest acord polític.

Doncs ara -li diem- tens l'ocasió d'explicar-ho. Ell s'afanya a aclarir-ho:

[FL] El pacte va sorgir arran d'una proposta feta per l'Equip de govern de CiU a mi mateix com a representant del Grup Municipal Socialista sobre la co-direcció del Consell de Promoció Econòmica que es constituirà properament i que haurà de projectar el Pla Estratègic de Sant Pol. Després d'un període de reflexió en el PSC sobre aquesta proposta, aquest grup va fer una contra-proposta en el sentit que, donat el grau d'implicació que significava la creació d'aquest Consell, la importància del tema i la necessitat de tenir accés a la informació necessària per poder desenvolupar el treball, l'acceptació de co-dirigir aquest Consell hauria d'anar acompanyada de la delegació d'una Regidoria i, d'aquesta manera formar part de l'Equip de Govern. Passat l'estiu, i després que l'Equip de govern de CiU va fer

les valoracions oportunes, es va creure raonable aquesta contra-proposta i va proposar al regidor del PSC la delegació d'Ensenyament, entrant així, a formar part de l'Equip de Govern.

Estàs d'acord Joan [Xumetra] [JX] sobre aquesta explicació d'en FL?

Sí, totalment d'acord. És exactament tal com va anar.

El grup socialista no havia pensat mai en la possibilitat d'oferir-vos per entrar al govern?

[FL] En una situació de majoria absoluta per part de CiU no creïem oportú oferir-nos. Vam pensar que si ens necessitaven ja ens demanarien.

I el grup de CiU no va pensar en la necessitat d'oferir-li abans aquesta possibilitat?

[JX] La veritat és que sí que ens ho vam plantejar. Però vàrem decidir esperar esdeveniments. Jo vaig ser del que vaig insistir més en què calia esperar abans d'oferir-li res. No el coneixíem com a regidor. Primer calia veure quina actitud prendria com a oposició i en els plens. En veure des d'un primer moment que prenia una posició sempre constructiva votant a favor nostre quan ho creia bé i en contra quan no hi estava d'acord, però raonant-ho sempre bé, vam decidir que li podíem oferir entrar al govern.

Al grup socialista li interessa realment entrar al govern?

[FL] Sí, sempre ens havia interessat entrar-hi. Creïem que podríem consolidar el nostre espai polític. Amb responsabilitat de govern podríem demostrar al poble que sabem treballar bé i que no ens fa por la feina. Fent d'oposició et limites a un paper molt testimonial.

I t'hi sents a gust dins del govern?

[FL] Per ara sí. Els temes que he plantejat fins ara han estat molt ben rebuts. La relació

entre tots és per ara molt bona. Per altra banda tinc amistat amb alguns del govern i amb la resta ja havia tingut l'oportunitat de relacionar-m'hi en altres activitats.

I els de CiU també esteu contents amb la nova incorporació?

[JX] Sí. Estem molt contents. De moment estem treballant molt a gust amb ell i li tenim confiança. Hi ha hagut una bona sintonia i comunicació. Ara li volem proposar que vingui d'observador a les comissions de govern que són un cop cada setmana. Fins ara eren només obertes als regidors de CiU que no eren de la comissió, però la confiança que ens ha despertat en Francesc ens ha fet pensar que també li podem oferir a ell d'assistir a aquestes reunions. Per altra banda, d'ençà del pacte de govern, l'oposició sembla que també hagi canviat per a bé. Ens els últims plens l'oposició està més relaxada i planteja les temes de manera més positiva.

L'oferiment del grup de CiU al del PSC va venir perquè necessitàveu ajuda per treure-us de sobre feina?

[JX] No. La feina la podíem anar fent tranquil·lament nosaltres. No era un problema de feina. Però l'entrada d'una persona al govern amb aires nous sempre pot ajudar, pot fer noves propostes... Per un altre cantó crec que és bo que dins del govern hi hagi gent d'opcions polítiques diverses.

Per acabar, [FL], quina impressió n'has tret sobre l'equip de govern que t'has trobat?

[FL] Com que és la primera vegada que entro en un govern municipal, no puc fer comparacions. Vaig entrar com aquell que diu amb el tren en marxa i els primers dies he anat de bòlit. La impressió que tinc en general és bona. També estic content amb el personal de l'Ajuntament. De fet, sempre m'han atès molt bé, fins i tot quan era a l'oposició.

TELÈFONS D'URGÈNCIES

Policia Municipal	.760 05 19	Àrea Bàsica de Salut Canet	.794 29 61
Guàrdia Civil (Canet)	.794 01 97	Consultori mèdic	.760 09 09
Bombers	.085	Hospital de Calella	.769 02 02
.....	.762 30 80	Farmàcia	.760 05 08
Ambulàncies Canet	.794 12 45	Parròquia	.760 07 60
Calella	.769 02 01		
Pineda	.767 11 00		

XII JORNADAS MADUIXAIRES DEL MARESME

S'han celebrat les XII Jornades Maduixaires del Maresme. Per a la majoria de la gent de Sant Pol aquest acte és desconegut, però per a la pagesia aquestes Jornades són el punt de trobada anual del sector. L'Agrícola Santpolenca FRESPOL SCCL ve organitzant des de l'any 1985 unes Jornades adreçades al sector maduixaire de la comarca, pagesos en general i persones interessades, en les que es tracten aquells temes que són de més preocupació i interès per al pagès. Així, al llarg de dotze edicions, s'ha parlat de temes tant diversos com: tècniques de conreu, control de plagues, contractació de personal, fiscalitat agrària, ajuts, P.A.C., meteorologia, comercialització, distribució, conservació, envasat, conreus alternatius, ...

En l'edició d'enguany s'ha volgut fer incidència en dues vessants: reducció de l'impacte ambiental de l'activitat agrícola i necessitat de concentració de l'oferta.

El conreu del maduixot pot veure's afectat d'un gran nombre de plagues i malalties si no es té cura, i que són de difícil solució. D'altra banda els fitosanitaris utilitzats per al seu control, són productes que, si se'n fa un mal ús poden tenir efectes nocius per al medi. És per això que un dels temes tractats va ésser el de l'optimització de les aplicacions de fitosanitaris, per conscienciar al pagès del fet que, al marge de l'estalvi econòmic que tindrà fent-ho millor, no corre el risc de contaminar el medi.

En aquesta mateixa línia, es va fer veure al maduixaire la necessitat de diferenciar el seu producte sota un "label" que l'identifiqui amb més qualitat. Les produccions aug-

menten i com es comentarà més endavant el consum decreix, éssent cada vegada més difícil vendre. Si presentem al consumidor un producte diferenciat, que asseguri major qualitat (entenen-se la qualitat en un sentit ampli), aquest producte serà el primer de vendre's. Així, l'exemple de "poma de producció integrada", ja en vigor des de l'any passat, i del "tomàquet de producció integrada", que sortirà al mercat l'estiu del 97, són precedents del que podria ser una nova denominació per a les maduixes del Maresme. Sens dubte és un nom difícil "producció integrada", però mica en mica ens hi podem anar familiaritzant, atès que més fruites i hortalisses es sumaran aviat a aquesta denominació. Per explicar-ho d'una manera senzilla i entenedora, dir que són productes obtinguts mitjançant tècniques de conreu en les quals, es controla especialment l'adobat nitrogenat aportat, que per al control de plagues ens ajudem de depredadors naturals i que en cas de realitzar aplicacions de fitosanitaris, s'utilitzaran productes autoritzats, de baixa toxicitat i que assegurin que no hi haurà residus sobre el producte a consumir.

Si aquest tema va ésser important en les Jornades, no gensemens ho va ser el bloc destinat al futur de la comercialització. Aquí es va fer palès la important caiguda del consum de fruites i hortalisses fresques, motivat sens dubte pels canvis d'hàbits dels compradors, que cada vegada comprem més en grans cadenes comercials i donat que en aquests establiments sovint el producte fresc no està massa ben tractat, se'n compra poc, en benefici de congelats i d'altres postres fàcils com ioghurts, etc. Així mateix en perdre's la botiga detallista que procura sempre tenir fruites i hortalis-

ses en bones condicions, motiva una disminució del consum. Aquest fet és més evident a les ciutats. D'altra, però, un fet que es pot constatar a Sant Pol, és l'augment de la distribució a través dels mercats locals, en detriment també del comerç tradicional. Iniciatives per incentivar el consum de fruites són les que ve realitzant el Comitè Econòmic de la Fruita que obsequia amb fruita a les escoles per així predisposar als infants al consum i col·laborant en la seva millor nutrició.

Però una cosa que un cop més es va posar de manifest, i que s'ha produït al llarg de les dotze edicions de JORMAD, és la necessitat de concentrar l'oferta per garantir la supervivència del sector. Malauradament a l'hora de posar-ho en pràctica dominen els individualismes i això no s'aconsegueix. Una fet que en boca de tots és evident, o si més no en són evidents els beneficis que se n'obtidrien (major poder de negociació tant amb els compradors de maduixes com amb els proveïdors de subministres,...), ara per ara és de difícil execució. Tal vegada però, a partir de l'any vinent serà necessari fer-ho, ja que qualsevol ajut que pugui rebre la pagesia només s'atorgarà si existeix una associació de productors. No obstant això, són tant pocs els ajuts que reben els pagesos maduixaires del Maresme que sens dubte això no serà prou estímul. L'estímul ha de venir per prendre consciència que si volen continuar fent de pagès no ho poden fer d'una manera aïllada i individualista.

Manuel Tió
FRESPOL SCCL

RICARD ESTOL

Moment de la Jornada

Notícies breus

- 25-9-96 Col·locació de la restaurada pintura-relleu de la Casa de Pescadors.
 27-9-96 TENAC en concert. La Llosa.
 27-9-96 Inauguració del bar de l'estació.
 29-9-96 Travessa de la Serra de Fines-tres. Centre Excursionista de Sant Pol.
 28-9-96 Taller de deures i anglès. Ca l'Artur.
 29-9-96 Futbol: A.C. Sant Pol 2 - Punto Nuevo F.C. 2
 4-10-96 Cine-club Murtra. Presentació del cicle octubre-desembre.
 4-10-96 Si t'agrada cantar, vés a la Coral La Nau.
 4-10-96 Iniciació a la cuina. Ca l'Artur.
 4-10-96 Concert Acústic. Bar Sull'Atto.
 4-10-96 Cursos de català organitzats per l'Ajuntament.
 4-10-96 Curs de guitarra. Ca l'Artur.
 6-10-96 Futbol: A.C. Sant Pol 3 - Roca Mar U.D. 2
 13-10-96 Inauguració de la nova biblioteca municipal a la planta de l'estació.
 13-10-96 Gran Boletada al Solsonès. L'Esplai.
 19-10-96 Exposició antològica al Museu del pintor Dídac Raurell organitzada pels Amics de les Arts.
 20-10-96 Futbol: A.C. Sant Pol 3 - Pineda F.C. 1. Camp "Sot del Bagueny".
 25-10-96 Peregrinació de 3 dies a Lourdes.
 27-10-96 Sortida al Cap de Creus. Centre Excursionista de Sant Pol.

27-10-96 Futbol: Verda i Blanca 2 - A.C. Sant Pol 1. Camp del Malgrat.

1-11-96 Basquet 3x3 a l'estil de Sant Pol. Polisportiu.

3-11-96 Trobada de gegants a Teià.

7-11-96 Jordi Pomés guanya el seu tercer Premi Iluro de monografia històrica amb l'estudi sobre una cooperativa de producció de Mataró del segle XIX.

10-11-96 Futbol: A.C. Sant Pol 2 - C.F. Arenys 1. Camp "Sot del Bagueny".

11-11-96 Curset de Cuina de Nadal. Professora Pilar Cultura. Inscripció 5.000 pessetes.

12-11-96 Firantic'96. Fira d'objectes antics. Restaurant La Casa.

13-11-96 Català i anglès per a adults. Preu 3.000 ptes. Ca l'Artur.

15-11-96 Cine-club Murtra. Pel·lícula Underground.

16-11-96 Creu Roja. Donació de sang. Sala Polivalent.

22-11-96 Sopar-tertúlia amb Sebastià d'Arbós. Restaurant Xaloc.

24-11-96 Un grup de veïns demana al nostre Ajuntament que compri la ex-fàbrica Sauleda per a equipaments públics, amb el lema "Amb la fàbrica oberta, Sant Pol és més gran".

24-11-96 Futbol: A.C. Sant Pol 5 - Sant Miquel del Cros 0. Camp "Sot del Bagueny".

29-11-96 Cine Club Murtra. Pel·lícula Nelly i el Sr. Arnaud.

29-11-96. Si us agrada ballar podeu anar cada diumenge de 6 a 8 a l'Esplai.

5-12-96 Inauguració de l'exposició Sant Pol i les seves pubilles 1960-1996 al Centre Cultural i d'Esbarjo.

Avís

Tots els que hagueu escrit el vostre article amb disquet per a aquesta revista podeu passar-lo a recollir a les oficines de l'Ajuntament.

S'acceptaran articles per al pròxim número de l'ENS fins al 10 de febrer. Aquest cop sense cap mena de pròrroga. Els articles es poden deixar a l'Ajuntament a nom de la revista. Han d'estar escrits a màquina. Si escriviu amb ordinador us agrairíem que ens deixessiu l'article escrit en **WordPerfect 5.1. per a Windows, o bé, si és fet amb qualsevol altre programa de tractament de textos, guardat en l'opció Sólo texto/Only text, a part d'imprès sobre paper.** El disquet el podreu recollir després que surti publicada la revista. Per altra banda cal que **indiqueu també el vostre número de telèfon** per si tenim algun dubte sobre l'escrit. Advertim alhora que no s'accepten anònims. Igualment l'ENS ha de conèixer la identitat del qui vulgui publicar algun article amb la signatura d'un pseudònim.

14-12-96 Elecció de la Pubilla del Maresme 1996 al Pavelló Polisportiu de Sant Pol.

Jaume Martí i Valls
 "Monteis"

La pluja a Sant Pol els últims mesos

Octubre	
Dia	Litres
5	6
6	1
14	7
15	22
30	13
Total	49

Novembre	
Dia	Litres
5	4
10	12
11	25
13	3
14	4
15	14
16	3
17	29
18	1
Total	95

Desembre (fins al dia 9)	
Dia	Litres
5	11
6	11
7	9
8	17
9	23

Abans de res hem de dir que en el número anterior ens deixàrem d'apuntar 2 litres caiguts el dia 26 de setembre, amb la qual cosa són 81 i no 79 els litres totals caiguts en aquest mes. Un cop aclarida aquesta dada, sempre interessant per a la qüestió de les estadístiques, passem a fer el comentari sobre els litres caiguts fins al 9 de desembre, dia en què escrivim aquestes notes. Ara sí podem ja confirmar que aquest haurà estat un any plujós. Fins al dia 9 de desembre són 650 els litres caiguts des del primer de gener. Tampoc podem parlar de l'any més plujós del segle, tal com sembla que han arribat en diverses poblacions de Catalunya, però la xifra no és gens menyspreable(1). El resultat més immediat i palpable d'aquestes litres el tenim en els pous, ja que, sobretot gràcies a les quantitats acumulades entre el dia 5 i 9 de desembre, els aqüífers subterranis han pujat sensiblement de nivell. Els pous de la riera també s'hi hauran notat molt, perquè aquesta va baixar fins al mar primer un parell dies el mes de novembre, i després ha baixat a partir del dia 8 de desembre. Desconeixem si quan rebreu aquesta revista encara baixa la riera fins al mar, però tot sembla indicar que sí.

L'aspecte que ofería la riera el dia 9 de desembre feia entendre que s'havia encetat un període continu més o menys llarg en què tindrem aigua a la riera. És molt interessant que aquests períodes de continuïtat de la nostra riera es donin dins de l'any vell perquè, amb una mica de sort, plovent més o menys regularment i amb l'ajuda d'alguna pluja intensa de dies com hem tingut en aquest començament de desembre, podríem tenir una riera baixant fins al mar durant mig any. Això permetria enfrontar l'estiu i tota la campanya següent, 97-98, amb bones reserves d'aigua als pous.

Malgrat les queixes de molta gent en contra dels dies plujosos, des d'aquí ens alegrem i celebrem les quantitats caigudes als mesos de novembre i desembre perquè bona falta ens feien. I la prova, com venim repetint ja fa mesos, la tenim en la nostra riera, que ja feia anys que no baixava com ho ha començat a fer a partir del dia de la Puríssima d'aquest any. Senyal que bona falta ens feia l'aigua caiguda fins ara.

(1) En el pròxim número oferirem les dades que tenim sobre l'aigua caiguda a Sant Pol durant la segona meitat d'aquest segle per anys.

RUSCALLEDA, S.A.

**EXCAVACIONS,
TRANSPORTS
I TREBALLS
AGRÍCOLES**

Av. Maresme, 9 — Tel. i Fax 763 10 12 — 08396 SANT CEBRIÀ DE VALLALTA

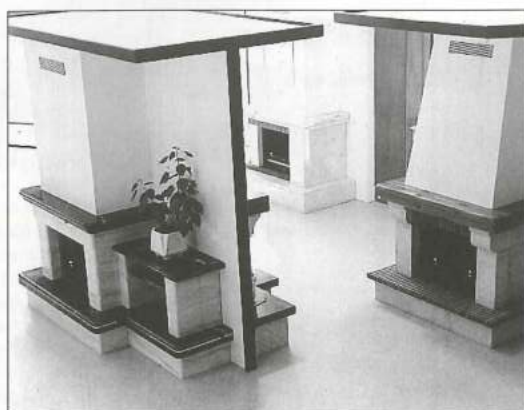
MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ I DECORACIÓ

Amargant

GRAN EXPOSICIÓ DE:

- BANYS
- BANYERES D'HIDROMASSATGE
- CUINES
- LLARS DE FOC

TOT PER A LA CONSTRUCCIÓ

DISTRIBUCIÓ DE MATERIALS:

PORCELANOSA

VENIS
CERÀMICA DE ELITE

ZIRCONIO
CERÀMICA

Ctra. de Sant Cebrià, s/n - SANT POL DE MAR - Tel. 760 01 12 - Fax 760 04 11
Santiago Rusiñol, 96 - PINEDA DE MAR - Tel. 767 14 16 - Fax 767 08 94